

370.71

๒ ๒46๗

๕ 2

การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ยุพา บุญระ

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถนนวิจิตร 22 พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๓ โทร ๓๑๒๓๗๕ ๓๑๒๓๗๖

๑๑ ส.ค. 2523

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

เมษายน 2522

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ 73270

79086

การศึกษายุทธศาสตร์การเรียนการสอนวิชาชีพครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ยุพา บุญชะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

เมษายน 2522

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครู 6 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คืออาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู จำนวน 119 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และระดับปริญญาตรี จำนวน 314 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น 2 ฉบับ คือ ฉบับสำหรับอาจารย์และฉบับสำหรับนักศึกษา เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ $t - test$ และ $F - test$

ผลของการศึกษาค้นคว้า ปรากฏดังต่อไปนี้

1. อาจารย์ชายมีความเห็นว่า ด้านโครงสร้างของหลักสูตร เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์หญิง แต่ปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล ทั้งสองฝ่ายมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

2. อาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน และที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

3. ไม่พบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาชายและหญิง ยกเว้นด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาระดับปริญญาตรี เห็นว่าปัญหาด้านโครงสร้างของหลักสูตรด้านเนื้อหาของหลักสูตร และด้านอุปกรณ์การสอน เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง

นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มเห็นว่าเรื่องต่อไปนี้ เป็นปัญหามากคือ การไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาได้ตามที่ต้องการ อาจารย์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมาก อาจารย์เร่งสอนให้จบเนื้อหา และอาจารย์ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอน

6. นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นแตกต่างกัน โดยนักศึกษาเห็นว่าด้านต่อไปนี้
เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์ คือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านอุปกรณ์การสอน
และด้านการวัดผลและการประเมินผล ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ไม่พบความแตกต่างระหว่าง
ความเห็นของอาจารย์และนักศึกษา.

A STUDY OF INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF PROFESSIONAL
EDUCATION COURSES IN TEACHERS COLLEGES
IN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

YUPA BUUTSA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

April 1979

The purpose of this study was to investigate instructional problems of professional education courses as viewed by teachers and students in six teachers colleges in Bangkok Metropolis. The sample consisted of 119 teachers of professional education courses and 314 students of higher certificate and bachelor degree levels. Two forms of opinionnaires, one for teachers and the other for students, were used. Each form revolved around five areas : curriculum structure, curriculum content, teaching techniques, instructional aids and measurement and evaluation. The t - test and F - test were employed in data analysis.

The major findings were as follows :

1. The male teachers viewed that only the area of curriculum structure was more problematic than the female teachers. But there was no significant difference of opinions about the other four areas of problems.
2. There was no significant difference in the opinions about the problems between teachers with different qualifications and teaching experiences.
3. There was no significant difference between the male and female students in opinions about the problems; except the problems in curriculum content area. The male students viewed that they were more problematic than the female students.
4. No significant difference existed between the opinions about the problems of the students who had different learning achievements.

5. The bachelor degree students considered the following areas more problematic than the higher certificate students : curriculum structure, curriculum content, and instructional aids.

However, the items rated as highly problematic by the students were : "Students were unable to choose the elective education courses as desired." ; "Teachers used much lecturing." ; "Teachers hurried up to cover the content." ; "Teachers scarcely used instructional aids."

6. A significant difference between opinions of the students and teachers about the problems was found in four areas : curriculum structure, teaching techniques, instructional aids and measurement and evaluation. There was no significant difference between the teachers and students in the curriculum content area.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คุณหญิง อี๋ ศรีสมุทร

ประธาน

ส.ไพฑูริย์

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ความสำเร็จของปริญญาบัตรฉบับนี้ ขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือของอาจารย์
ดร.สมสุข ชีระพิจิตร และอาจารย์ปฐม นิคมานนท์ ที่กรุณาเป็นประธานและกรรมการ
ที่ปรึกษา ซึ่งได้ตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำในการดำเนินงานวิจัยและการเขียนเป็นอย่างดี
ผู้เขียนกราบขอพระคุณอาจารย์ทั้งสองไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สมบุญ ชิตพงศ์ ที่กรุณาอ่านและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ
แบบสอบถาม และอาจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำในทางสถิติ

นอกจากนี้การเก็บรวบรวมข้อมูล ยังได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง จากคุณสมสวาท
เจริญฤทธิ์ คุณสุรพงษ์ ปานาทกุล คุณบัญชา บรมพิชัยชาติกุล คุณจุฑาทิพย์ ศาสรี คุณศิริกุล
ณิลศักดิ์ คุณสุภาพร คุณภัฏพชญ์ และอาจารย์ อัจฉรา ชำนิประศาสตร์ จึงขอขอบคุณ
ทุกท่านที่กล่าวนามมานี้ด้วย

ขอขอบคุณ คุณสมาน บุษะ ที่เป็นคู่มือ ใจกว้างใจ และให้ความช่วยเหลือ
ทางด้านการเงินด้วยดีตลอดมา จนกระทั่งปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จออกมาเป็นรูปเล่ม.

ยุพา บุษะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	15
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	16
กลุ่มตัวอย่าง	16
✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	17
✓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
✓ การวิเคราะห์ข้อมูล	22
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
• ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	75
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	75
กลุ่มตัวอย่าง	75
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	76
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	93

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สักส่วนของกลุ่มวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรฝึกหัดครูระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พุทธศักราช 2510 และหลักสูตรใหม่ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519	3
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ จำแนกตามวิทยาลัยครู	16
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและสถานศึกษา	16
4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ	28
5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านเนื้อหา ของหลักสูตร ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ	30
6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านวิธีสอน ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ	31
7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านอุปกรณ์การสอน ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ	32
8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านการวัดผล และการประเมินผล ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ	33
9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านโครงสร้าง ของหลักสูตร ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ	34
10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านเนื้อหา ของหลักสูตร ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ	36
11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านวิธีสอน ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ	37
12 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านอุปกรณ์การสอน ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ	39

13	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านการวัดผล	
	และการประเมินผล ตามทัศนะของอาจารย์	จำแนกตามวุฒิ	40
14	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ตามทัศนะของอาจารย์	
	จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน		42
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ตามทัศนะของอาจารย์	จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน
			43
16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านโครงสร้าง	
	ของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามเพศ	45
17	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านเนื้อหา	
	ของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามเพศ	47
18	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านวิธีสอน	
	ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามเพศ	48
19	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านอุปกรณ์การสอน	
	ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามเพศ	50
20	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านการวัดผล	
	และการประเมินผล ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามเพศ	51
21	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านโครงสร้าง	
	ของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	52
22	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านเนื้อหา	
	ของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	54
23	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีววิทยา	ด้านวิธีสอน	
	ตามทัศนะของนักศึกษา	จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	55

24	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ	ด้านอุปกรณ์การสอน	
	ความทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน		57
25	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ	ด้านการวัดผล	
	และการประเมินผล ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน		58
26	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ	ด้านโครงสร้าง	
	ของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา		59
27	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ	ด้านเนื้อหา	
	ของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา		61
28	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ	ด้านวิธีสอน	
	ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา		62
29	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ	ด้านอุปกรณ์การสอน	
	ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา		65
30	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ	ด้านการวัดผล	
	และการประเมินผล ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา		67
31	เปรียบเทียบผลรวมของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีวพิศรุ		
	ตามทัศนะของอาจารย์และของนักศึกษา		69
32	แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับวิชาชีวพิศรุจากข้อคำถามปลาย เปิด		71

คำนำ

การฝึกหัดครูเป็นกุญแจสำคัญในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และยกระดับการศึกษาของประเทศ เพราะเมื่อการฝึกหัดครูได้รับการปรับปรุงในด้านคุณภาพ ครูที่ออกไปปฏิบัติการสอนก็จะสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมนำไปสู่ผลผลิต คือนักเรียนที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึงการเป็นพลเมืองดี เป็นที่ต้องการของสังคม (กรมการฝึกหัดครูและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 1 - 2) ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อคุณภาพของคนในประเทศ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นครู ควรเป็นผู้ที่เพียบพร้อมด้วยความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนารอบด้าน เป็นผู้ที่มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ในระดับที่วิญญูชนจะพึงปฏิบัติได้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 12) ในด้านความรู้ที่ครูพึงมีนั้น ประกอบด้วยความรู้ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และความรู้ในเรื่องเทคนิควิธีสอน หลักการศึกษา จิตวิทยา ซึ่งรวมเรียกว่าวิชาการศึกษา หรือวิชาชีพครู วิชาการศึกษา หรือวิชาชีพครูนี้นับว่ามีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้ไปช่วยพัฒนาคน (วิจิตร ศรีสอาน 2515 : 19) คือ ช่วยครูให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสอน การอบรม และการเข้าใจเด็ก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อลักษณะของครูที่

ถึงแม้ครูจะมีบทบาทสำคัญดังกล่าวก็ตาม ในสภาพที่เป็นจริง เมื่อเทียบกับสาขาวิชาอื่น ๆ แล้ว วิชาชีพครูเป็นสาขาวิชาที่ได้รับการยอมรับจากวงการวิชาชีพและบุคคลทั่วไปน้อยที่สุด คือมีครูเป็นจำนวนมากที่มีความเชื่อว่า ความสามารถของตนมิได้มาจากการได้รับการฝึกฝนทางการฝึกหัดครู (กรมการฝึกหัดครูและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 1 อ้างอิงมาจาก Spilland and Levenson 1971 : 433 - 439) ความคิดนี้เป็นเรื่องที่น่าวิตกเพราะแม้ครูหรือนักการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องต้องได้ และได้รับประโยชน์จากวิชาชีพครูโดยตรง ก็ให้ความสำคัญแก่วิชานี้น้อยกว่าที่ควร นักวิชาการส่วนมากเห็นว่าวิชาชีพครูมีระดับของศักดิ์ศรี และความสำคัญน้อยกว่าแขนงวิชาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแขนงวิชาวิสุทธ์ เช่น เคมี ฟิสิกส์ หรือคณิตศาสตร์ (อานวย ทะพิงค์แก 2512:6-9) เมื่อความสำคัญของวิชาชีพครูค่อยลงในสายตาของบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะครูและนักการศึกษา

เช่นนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพการเรียนการสอนโดยทั่วไป ทั้งนี้เพราะวิชาดังกล่าวถือได้ว่าเป็นจักรกลสำคัญต่อคุณภาพของการเรียนการสอน และคุณภาพของครู

ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นนั้น นักการศึกษามักลงความเห็นว่ วิธีการสอนของครูยังไม่เป็นที่น่าพอใจ การสอนปัจจุบันมักเป็นเพียงการบอกวิชาแก่เด็กเท่านั้น คุณภาพของครูก็ไม่อยู่ในเกณฑ์ดี ขาดความชำนาญและขาดความรับผิดชอบในด้านการสอน (ไพฑูริย์ สีนลารักษ์ 2515 : 42 - 47 อ้างอิงมาจาก อำไพ สุจริตกุล) เมื่อลักษณะปัญหาเป็นเช่นนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่าการฝึกหัดครูให้เป็นครูที่มีความสามารถในการสอนยังไม่ประสบผลสำเร็จ วิชาชีพครูที่ใช้สำหรับการฝึกหัดครูยังไม่แน่นแฟ้นพอ ทำให้ครูที่อยู่ในคุณภาพ จากรายงานของ ยูเนสโก เกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตรฝึกหัดครู (ชนิกา พิษยธรรงค์สงคราม 2515 : 49 - 80) ซึ่งแสดงไว้ว่าเหตุที่การสอนของครูยังไม่อยู่ในเกณฑ์ดีนั้นเนื่องมาจากหลักสูตรฝึกหัดครูเน้นเนื้อหาวิชามากเกินไป และเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการสอนกว้างเกินไป จึงเป็นการยากที่ผู้เรียนจะนำไปใช้จริงในห้องเรียนได้ อีกทั้งเนื้อหาวิชาการศึกษา เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้อาศัยเหตุการณ์และข้อมูลของไทย จึงทำให้ผู้เรียนไม่รู้จัก และเข้าใจปัญหาการศึกษาของไทยเองอย่างแท้จริง

การขาดครูที่ได้รับการฝึกอย่างเพียงพอ เป็นสัญญาณเตือนภัยว่ามาตรฐานของการสอนจะตกต่ำลง คุณภาพของโครงการทางการศึกษาจะลดน้อยลง (Peters. 1963 : 315) ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นให้มีการพิจารณาถึงโครงการการผลิตครูที่เป็นอยู่ โดยกรมการฝึกหัดครูได้เล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครูใหม่ เพื่อ "มุ่งผลิตครูที่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ ในอันที่จะเข้าใจบทบาท หน้าที่ของตน เข้าใจสภาพสิ่งแวดล้อม และสังคม และสามารถนำความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของครูมาพัฒนาการศึกษา เพื่อชีวิตและสังคมได้เป็นอย่างดี" (สภาการฝึกหัดครู 2519 : 1)

ด้วยเหตุดังกล่าว หลักสูตรใหม่ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 จึงมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและเนื้อหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวิชาชีพครู ซึ่งต่างกับหลักสูตรเดิมที่เน้นวิชา เอก - โท และหย่อนทางวิชาชีพครู, เกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกหัดครูนี้ วีระ ประเสริฐศิลป์ (วีระ ประเสริฐศิลป์ 2519 : 45) ได้เทียบสัดส่วนของกลุ่มวิชาต่าง ๆ ในระดับชั้นปริญญาตรี

และระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.ชั้นสูง) ระหว่างหลักสูตรเดิม และหลักสูตรใหม่ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 ดังแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 สักส่วนของกลุ่มวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรฝึกหัดครู ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พุทธศักราช 2510 และหลักสูตรใหม่ของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519

หลักสูตร	กลุ่มวิชาสามัญ (กลุ่มวิชาพื้นฐาน)		กลุ่มวิชาเอก-โท (กลุ่มวิชาเฉพาะ)		กลุ่มวิชาการศึกษา (กลุ่มวิชาชีพครู)		กลุ่มวิชาเลือก	
	หน่วยกิต	คิดเป็นร้อยละ	หน่วยกิต	คิดเป็นร้อยละ	หน่วยกิต	คิดเป็นร้อยละ	หน่วยกิต	คิดเป็นร้อยละ
หลักสูตรเดิม ป.กศ.ชั้นสูง (เรียนไม่ต่ำกว่า 150 หน่วยกิต)	30	23	80	62	20	15	-	-
หลักสูตรใหม่ ป.กศ.ชั้นสูง (เรียนไม่ต่ำกว่า 70 หน่วยกิต)	24	34	22	32	24	34	-	-
หลักสูตรใหม่ ปริญญาตรี (เรียนไม่ต่ำกว่า 65 หน่วยกิต)	14	21	27	42	18	28	6	9

แม้หลักสูตรระดับปริญญาตรีดังกล่าวนี้ จะมุ่งเน้นวิชาเฉพาะเพื่อผลิตครูในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในวิชาที่ตนเลือกเรียนโดยเฉพาะ (สภาการฝึกหัดครู 2519 : 5) แก่วิชาชีพครู ก็ได้รับความสำคัญรองลงมา โดยมีจำนวนหน่วยกิตตกเป็นอันดับสอง จึงเห็นได้ว่าหลักสูตรของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง และระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญแก่กลุ่มวิชาชีพครูมากขึ้นกว่าเดิม

ด้วยเหตุที่หลักสูตรของสภาการฝึกหัดครูฉบับปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญต่อวิชาชีพครูมากยิ่งขึ้น ประกอบกับความสำคัญและความจำเป็นของวิชาชีพครู ต่อการฝึกหัดครู จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะศึกษาความเหมาะสมของการเรียนการสอนในวิชาดังกล่าว การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในสถาบันฝึกหัดครู เพื่อที่จะนำผลมาใช้ในการประกอบการพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และการวัดผลและการประเมินผล
2. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของอาจารย์ที่มี เพศ วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของนักศึกษาที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูในเรื่องการเรียนการสอนวิชาชีพครู ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนวิชาชีพครู ได้ข้อมูลที่จะนำไปประกอบการพิจารณาหาแนวทางและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลของการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารของสถานศึกษาในลักษณะที่เป็นการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาชีพครู เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการวางแผนเพื่อปรับปรุง และช่วยเหลือให้การเรียนการสอนวิชาชีพครู ดำเนินไปอย่างไถ่ผลดี

3. ผลของการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการฝึกหัดครู กล่าวคือ จะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ชี้ให้เห็นผลของการใช้หลักสูตรและสภาพการเรียนการสอนวิชาชีพครู ซึ่งกรมการฝึกหัดครูสามารถนำข้อมูลดังกล่าวนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครู ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้มี 2 กลุ่มคือ

1.1 อาจารย์ที่สอนวิชาชีพครู ในปีการศึกษา 2520 ตามหลักสูตรของสภากาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำนวน 187 คน

1.2 นักศึกษาจากวิทยาลัยครู 6 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2520 ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 2 จำนวน 248 คน และระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 จำนวน 112 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 คุณลักษณะของอาจารย์

ก. เพศ

ข. วุฒิ แบ่ง เป็น 2 ระดับ

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

ค. ประสบการณ์ในการสอน แบ่ง เป็น 3 ระดับคือ

ต่ำกว่า 5 ปี

5 - 10 ปี

มากกว่า 10 ปี

2.1.2 คุณสมบัติของนักศึกษา

ก. เพศ

ข. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถือความคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้

แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

2.00 – 2.99

ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

ค. ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาศึกษาชั้นสูง

ปริญญาตรี

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของวิทยากร

แบ่งเป็น 5 ด้านคือ

โครงสร้างของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตร

วิธีสอน

อุปกรณ์การสอน

การวัดผลและการประเมินผล

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์และอุปสรรคขัดข้องต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หรือเป็นไปล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็น ในการศึกษาครั้งนี้ จะแยกลักษณะของปัญหาในการเรียนการสอน ออกเป็น 5 ด้านคือ

1.1 โครงสร้างของหลักสูตร พิจารณาในแง่ของความเหมาะสม ความเพียงพอของรายวิชา และจำนวนหน่วยกิตของวิชาการศึกษา

1.2 เนื้อหาของหลักสูตร พิจารณาในแง่ของความง่ายของเนื้อหา ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ความซ้ำซ้อนของเนื้อหา และการนำเนื้อหาวิชาการศึกษาไปใช้ปฏิบัติจริง

1.3 วิธีสอน พิจารณาในแง่ของการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมประกอบ การสอนวิชาการศึกษาของอาจารย์, การมีส่วนร่วมและความร่วมมือของนักศึกษาในกิจกรรม การเรียนการสอน

1.4 อุปกรณ์การสอน พิจารณาในแง่ของปริมาณและคุณภาพของอุปกรณ์วิชาการศึกษา ความสอดคล้องกับเนื้อหา และการนำไปใช้ของอาจารย์, ซึ่งในที่นี้ อุปกรณ์การสอนหมายถึง ตำราเรียนด้วย

1.5 การวัดผลและการประเมินผล พิจารณาในแง่ของระยะเวลาการดำเนินการ วัดผล และประเมินผล และคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล

2. วิชาที่พครู หมายถึง กลุ่มวิชาที่พครู ซึ่งประกอบด้วยรายวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในหลักสูตรการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยในการเรียน ในการศึกษาคครั้งนี้ ถือเอาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมครั้งสุดท้ายที่นักศึกษาได้รับ

4. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ทำการสอน ในการศึกษาคครั้งนี้ ถือเอาระยะเวลาที่เข้าสอนในวิทยาลัยครู.

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ครูจำเป็นต้องมีคุณลักษณะและบทบาทที่เป็นแบบอย่างที่ดี เพราะครูเป็นจรรยาบรรณสำคัญ ในการให้การศึกษา (สิปปนนท์ เกตุทัต 2519 : คำนำ) ในการทำหน้าที่สอนนั้น นอกจาก ความรู้ที่ครูต้องมีเพื่อสอนแก่ผู้เรียนแล้ว ครูจำเป็นต้องรู้วิธีสอนและเทคนิคที่จะทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนหลักการสอน จิตวิทยาต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาชีพครู ที่จะช่วยให้อุทิศสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่จะเป็นครูจึงต้องได้รับการฝึกฝนให้เรียนรู้ในวิชาการ เหล่านี้ เพื่อที่จะออกไปทำหน้าที่ครูได้อย่างเหมาะสม ถ้าขาดความรู้ในวิชาเหล่านี้หรือมีความรู้ ในวิชาชีพครูไม่เพียงพอ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาในการสอนขึ้นได้

ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ด้านวิชาชีพครูนั้น วนิดา นิลอม และคนอื่น ๆ (วนิดา นิลอม และคนอื่น ๆ 2505 : 118) ได้สำรวจการปฏิบัติงาน และภาวะความเป็นอยู่ของผู้สำเร็จปริญญาตรี วิชาการศึกษา โดยศึกษาจากผู้สำเร็จ กศ.บ. รุ่นแรก ปีการศึกษา 2497 จนถึงรุ่นที่สำเร็จใน ปีการศึกษา 2503 พบว่า การสอนของวิทยาลัยที่ให้แก่นักศึกษาทั้งในค่านเนื้อหาและวิธีสอนนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 29 เห็นว่าวิทยาลัยได้ให้ตนเพียงพอทั้งในค่านเนื้อหาและวิธีสอน แต่ร้อยละ 57 เห็นว่ายังขาดความรู้ในเรื่องวิธีสอนวิชาต่าง ๆ และร้อยละ 38 เห็นว่ายังขาด ความรู้ในเรื่องเนื้อหาวิชา ส่วนที่เกี่ยวกับวิชาการศึกษา อันได้แก่วิชาจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยา พัฒนาการ หลักการศึกษานั้นพบว่า ร้อยละ 64 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีความเห็นว่า ได้รับความรู้ในวิชาการศึกษากาวิทยาลัยเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน ส่วนอีกร้อยละ 36 มีความเห็น ว่าได้รับความรู้ในวิชาการศึกษาน้อยไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้จบ กศ.บ. จำนวนเกินครึ่ง คือร้อยละ 57 มีปัญหา ด้านวิธีสอน ส่วนในค่านวิชาการศึกษา ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 36 แจ้งว่า ได้รับความรู้ จากวิทยาลัยน้อยไปนั้น เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องไปถึงกระบวนการเรียนการสอนวิชาชีพในสถาบันที่ผลิตครู ออกไปโดยตรง เพราะส่วนหนึ่งของผู้จบ กศ.บ. ทำหน้าที่สอนในวิทยาลัยครูต่าง ๆ ซึ่งเป็นสถาบัน ผลิตครูให้แก่โรงเรียนทั้งหลาย

เกี่ยวกับปัญหาเรื่องความรู้ทางวิชาชีพครูของผู้สำเร็จการศึกษาในต่างประเทศนั้น
อีลี (Ely. 1962 : 2022- A) ได้ทำการวิจัย และได้ผลคล้ายคลึงกัน เขาได้ศึกษาผู้สำเร็จ
การศึกษาที่จะไปสอนในโรงเรียนประถมศึกษา จากมหาวิทยาลัย โคโลราโด พบว่า

1. ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาเห็นสอดคล้องกันว่า การฝึกสอนเป็นกิจกรรมสำคัญ
อันหนึ่ง ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา

2. การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เน้นหนักในเรื่องเนื้อหาวิชามากกว่าวิธีสอน
และเทคนิคที่จะนำไปสอน

3. ผู้สำเร็จการศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยช่วยเหลือในเรื่องต่อไปนี้

3.1 เพิ่มการสังเกตการสอนและระยะเวลาการฝึกสอน ก่อนที่จะออกฝึกสอน

3.2 ควรเพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการและเทคนิคการสอน

สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู (กรมการฝึกหัดครู
และสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ 2519) ได้ร่วมมือกันจัดทำโครงการวิจัยเรื่องการศึกษา
ผลการพัฒนาการฝึกหัดครู โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5,880 คน โดยแบ่งเป็น
5 กลุ่ม ดังนี้คือ

กลุ่มที่ 1 ผู้อำนวยការวิทยาลัยครู จำนวน 29 คน

กลุ่มที่ 2 อาจารย์ วิทยาลัยครู จำนวน 2,189 คน

กลุ่มที่ 3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา (ป.กศ.) และระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.ชั้นสูง) จำนวน 2,900 คน

กลุ่มที่ 4 ครูวุฒิ ป.กศ. และ ป.กศ.ชั้นสูง ที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา
และมัธยมศึกษา จำนวน 480 คน

กลุ่มที่ 5 ประกอบด้วย ครูใหญ่ ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน และศึกษานิเทศก์
ในจังหวัดที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 คน

ผลของการวิจัยที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู สรุปได้ว่า หลักสูตรการฝึกหัดครูทำให้ครูประจำการ ระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.ชั้นสูง มีความรักในอาชีพครู แต่ประสบการณ์และความรู้ในวิชาต่าง ๆ รวมทั้งวิชาการศึกษา ไม่เพียงพอสำหรับการเป็นครู นอกจากนี้ครูประจำการมีความเห็นว่า วิชาการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเป็นครูมาก ได้แก่วิชาจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ และหลักการศึกษามากมาย อย่งไรก็ดี คณะผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า หลักสูตรในวิทยาลัยครู ควรเน้นถึงการปฏิบัติจริงให้มากขึ้น ควรลดภาคทฤษฎีให้น้อยลง และควรปรับสัดส่วนการเรียน วิชาการศึกษาซึ่งถือเสมือนเป็นวิชาหลักให้พอเหมาะ สำหรับการฝึกสอนควรได้รับการปรับปรุงและร่วมมือจากทุกฝ่ายในวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น

✓ ละเอียต จันทรกิติวัฒน์ (ละเอียต จันทรกิติวัฒน์ 2514 : 75) ได้ศึกษาติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 - 2511 ในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคการศึกษา 1 และ 2 โดยสอบถามความคิดเห็นของครูใหญ่ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของครู ป.กศ. และการประเมินค่าตนเองในการปฏิบัติงานในโรงเรียนของครู ป.กศ. ตลอดจนความคิดเห็นของครู ป.กศ. ต่อสถานศึกษาฝึกหัดครูที่ได้ศึกษามาก่อนเป็นครู ผลของการวิจัยพบว่า ครูใหญ่ประเมินผลด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการศึกษา ของครู ป.กศ.ว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนความสามารถในการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ การใช้อุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรม การแนะแนว และอบรมศีลธรรม และการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน มีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครู ป.กศ. ประเมินค่าตนเองเกี่ยวกับความสามารถทางวิชาการศึกษามาก อยู่ในเกณฑ์ดี ความรู้ที่ได้จากสถานศึกษา พบว่า ได้รับอย่างดี นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ความแตกต่างของเพศ และคะแนนเฉลี่ยไม่มีผลต่อการได้รับความรู้ทางวิชาการศึกษา

เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาครู จวงจันทร ชูกิตตบุหัย (จวงจันทร ชูกิตตบุหัย 2516 : 73) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาครูทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ของนิสิตครูศาสตร์ ที่มีและไม่มีประสบการณ์การสอน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน ได้แก่นิสิตที่ได้วุฒิทางครูก่อน และมีประสบการณ์ในการสอนอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา และอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ นิสิตที่ไม่มีวุฒิครู และไม่มีประสบการณ์ในการสอน ผลการศึกษา

สรุปได้ว่านิสิตที่มีและไม่มีประสบการณ์ในการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาครุภาคทฤษฎี ไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับวิชาครุภาคปฏิบัติที่นั้น นิสิตพวกที่มีประสบการณ์ในการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตพวกที่ไม่มีประสบการณ์ในการสอน

การที่นิสิตที่มีประสบการณ์ในการสอน ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพครู สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์การสอน ตามผลการวิจัยดังกล่าวนี้ น่าจะเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าความสำเร็จของการเรียนวิชาครูจำเป็นต้องมีการปฏิบัติจริง คือมีประสบการณ์ในการนำทฤษฎีที่ได้ศึกษาไปลองปฏิบัติ ซึ่งเป็นข้อคิดได้ว่า ปัญหาที่ผู้เรียนวิชาครูมีความรู้ในวิชานี้ไม่เต็มที่ เพราะขาดการฝึกที่จะนำทฤษฎีที่ได้เรียนไปใช้จริง

เพ็ญศรี ชีระวรพฤกษ์ (เพ็ญศรี ชีระวรพฤกษ์ 2513 : 78) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการศึกษานักเรียนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ในสถานศึกษาฝึกหัดครู โดยมุ่งศึกษาความรู้ความเข้าใจ และเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการศึกษานักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. ในหมวดวิชาจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก หมวดหลักการศึกษา หมวดหลักการสอนและวิธีสอน ผลของการศึกษาปรากฏว่านักเรียน ป.ป. มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการศึกษามากกว่านักเรียน ป.กศ.

จากผลการวิจัยที่กล่าวนี้ มีข้อน่าสังเกตว่า นักเรียน ป.ป. นั้น เรียนวิชาการศึกษา เป็นส่วนใหญ่ ตลอดหลักสูตร 1 ปี ในขณะที่นักเรียน ป.กศ. เรียนวิชาการศึกษา และวิชาเนื้อหาต่าง ๆ ภายในระยะเวลา 2 ปี แสดงให้เห็นแนวโน้มของการเรียนการสอนวิชาการศึกษากว่า การที่ผู้เรียนได้เรียนวิชาการศึกษาสัมพันธ์ต่อเนื่องกันโดยตลอด แม้จะใช้ระยะเวลาสั้นก็อาจจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจไวกว่าการใช้ระยะเวลานานกว่า แต่ผู้เรียนต้องให้ความสนใจกับวิชาเนื้อหาอื่น ๆ ที่สำคัญ และจำเป็นพร้อมกันไปด้วย

บุญจิตต์ ฅ ลาเลียง (บุญจิตต์ ฅ ลาเลียง 2511 : 102) ได้สำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษา โดยศึกษาจากบัณฑิตที่สำเร็จจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน จำนวน 1,148 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามชอบหมวดวิชาเอกมากที่สุด และชอบหมวดวิชาการศึกษาน้อยที่สุด

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นภาวะที่นักวิถกของผู้ที่เรียนเพื่อจะออกไปเป็นครู แต่ไม่เห็นความสำคัญ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพครู ดังนั้นการปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพครู ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

วิทยา นาทอง (วิทยา นาทอง 2508 : 103) ได้สำรวจปัญหาของครูใหม่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อทราบว่าครูใหม่มีความพร้อมในด้านวิชาการ และวิชาครูเพียงพอแก่การนำไปใช้ใน ระยะเริ่มต้นสอนได้เพียงใด ผู้วิจัยได้สอบถามไปยังครูใหม่ที่บรรจุใหม่ในการศึกษา 2508 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำนวนทั้งสิ้น 128 คน จากโรงเรียน 103 โรง ผลของการสำรวจ พบว่าครูส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 46.73 ถึง 68.44 นำวิชาพื้นฐานอันจำเป็นต่อการสอน เช่น จิตวิทยาการศึกษา วิธีสอนวิชาเฉพาะ วิธีสอนทั่วไป ปรัชญาการศึกษา และสังคมวิทยาไปใช้ในชั้นพอใช้เท่านั้น โดยเฉพาะวิชาจิตวิทยาการศึกษา และวิธีสอนวิชาเฉพาะนำไปใช้น้อยมาก คือ ร้อยละ 48.91 และ 46.73 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่าครูใหม่ที่สามารถใช้จิตวิทยาการศึกษา และวิธีสอนวิชาเฉพาะอย่างพอใช้ได้ มีจำนวนไม่ถึงครึ่งของจำนวนทั้งหมด

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ครูผู้ซึ่งสำเร็จจากสถาบันฝึกหัดครู นำวิชาครูไปใช้ประโยชน์ในการสอนน้อยมาก นับว่าเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของระบบการ เรียนการสอนวิชาที่พครู

เอลลิส (Ellis. 1975 : 4297- A - 4298-A) ได้ศึกษาถึงความต้องการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 500 คน ในรัฐอูทาห์ พบว่า

ความต้องการทางการศึกษา 10 ข้อแรกที่ได้ศึกษาพบคือ

1. ความสามารถในการเร้าความสนใจของนักเรียนในชั้น
2. ความสามารถในการจัดการ เรียนการสอนให้สนองความต้องการของแต่ละบุคคล
3. ความรู้อย่างเพียงพอในสาขาวิชาของตน
4. ความชำนาญในการใช้วิธีสอนที่ต้องใช้ประจำ
5. ความสามารถในการสอน เมื่อต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
6. ความสามารถในการตีความหมายของ เป้าหมายของการศึกษา และความสามารถ

ในการวางแผนการสอน

7. ความชำนาญในการใช้อุปกรณ์การสอน
8. ความสามารถในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวินัยในชั้น
9. ความสามารถในการจัดกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ต่าง ๆ กันในชั้นเรียน
10. ความต้องการด้านการปรับปรุงลักษณะสำคัญของการ เป็นครูชั้นอาชีพ

นอกจากความต้องการดังกล่าวแล้ว ผลการวิจัยยังปรากฏว่าส่วนใหญ่ของครูผู้ตอบแบบสอบถาม / ให้ความสนใจต่อการส่งเสริมครูประจำการ และต้องการได้รับการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการสอนด้วย

ผลการวิจัยที่เสนอมาทั้งหมดนี้ แสดงให้เห็นความต้องการของครูในด้านความรู้วิชาชีพครู และปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู หรือวิชาการศึกษาโดยส่วนรวม อย่างไรก็ตามปัญหาของ วิชาการศึกษารายวิชา มีผู้ทำวิจัยบางรายวิชาไว้ ดังนี้คือ

วีระ โรจน์รุ้งสัจย์ (วีระ โรจน์รุ้งสัจย์ 2515 : 86) ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนฝึกหัดครู ในด้านการใช้วัสดุทัศนวัสดุในการฝึกสอน โดยศึกษาจากนักเรียนฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร จำนวน 370 คน พบว่า นักเรียนฝึกสอนมีความต้องการในเรื่อง การเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับวิธีหาทัศนวัสดุมากที่สุด รองลงมาคือ วิธีการใช้ทัศนวัสดุ ประเภทวัสดุ และประเภทเครื่องมือ เช่น เครื่องบันทึกเสียง และเครื่องฉายต่าง ๆ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาการศึกษาที่ว่าด้วยอุปกรณ์การสอนไว้ดังนี้

1. ควรเพิ่มหลักสูตรทัศนศึกษาขึ้นโดยเฉพาะ
2. ควรให้นักเรียนฝึกสอน ฝึกภาคปฏิบัติเกี่ยวกับหลักสูตรทัศนวัสดุให้มากกว่าภาคทฤษฎี
3. อาจารย์ผู้สอนควรแสดงวิธีใช้ทัศนวัสดุประเภทต่าง ๆ ให้ดูเป็นตัวอย่าง
4. ควรจะสอนให้รู้จักนำเอาแหล่งวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ให้มากขึ้น

การวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นปัญหาของการ เรียนการสอนวิชาชีพครูที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน ในวิทยาลัยครู คือนักศึกษายังไม่ได้รับความรู้ทางค่าน้อย่างสมบูรณ์ ทำให้ต้องประสบปัญหาในการสอน ภายหลัง การวิจัยครั้งนี้ ปรากฏผลเช่นเกี่ยวกับการวิจัยของ ปรีดา เพียรดวงษ์ (ปรีดา เพียรดวงษ์ 2517 : 95) ซึ่งศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนฝึกสอนของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 307 คน พบว่านักศึกษาต้องการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ในการทำอุปกรณ์การสอนเกี่ยวกับ หลักสูตรวิชา การศึกษาที่สอนเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของวิทยาลัยครู ดังนี้

1. อาจารย์สอนแต่ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน ไม่ได้แสดงวิธีให้นักศึกษาไม่ได้ฝึกปฏิบัติจริง จึงใช้ไม่เป็น
2. การสอนทำอุปกรณ์การสอนทางโทรทัศน์ นักศึกษาไม่เข้าใจ และทำเองไม่ได้
3. ควรมีการสาธิตการทำ และการใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนอบรมค้ำอุปกรณ์การสอนแก่นักเรียนฝึกสอนก่อนการออกฝึกสอน

สำหรับปัญหาการเรียนการสอนด้านอุปกรณ์การสอนในทัศนะของอาจารย์นั้น ภรณ์ หรรษพัฒน์กุล (ภรณ์ หรรษพัฒน์กุล 2517 : 127) ได้ศึกษาจากอาจารย์ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง พบว่า อาจารย์มีปัญหากับความไม่เพียงพอของสื่อทัศนวัสดุมากที่สุด ส่วนปัญหากับการใช้สื่อทัศนวัสดุ ปรากฏว่า สภาพความเหมาะสมของห้องเรียนในการใช้สื่อทัศนวัสดุ เป็นปัญหามากที่สุด และทักษะในการใช้สื่อทัศนวัสดุทั้งประเภทรูปภาพ แผนภูมิ และประเภทเครื่องมือ เป็นปัญหาของลงมา

ปัญหาเรื่องความไม่เพียงพอของสื่อทัศนวัสดุที่ ภรณ์ หรรษพัฒน์กุล ได้ศึกษาพบนี้ ตรงกับผลการศึกษาของ บุญเกื้อ ควรหาเวช (บุญเกื้อ ควรหาเวช 2520 : 496) ซึ่งได้สำรวจสถานภาพความต้องการในการใช้สื่อการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง 8 วิทยาเขต เป็นจำนวน 887 คน ผลปรากฏว่า ปัญหาและอุปสรรคที่อาจารย์พบมากที่สุดคือ สื่อการสอนมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอแก่ความต้องการ รองลงไปคือ การขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน ไม่มีสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน และห้องบรรยายไม่เหมาะสมกับการใช้สื่อการสอนประเภทเครื่องฉาย เช่น ไม่สามารถควบคุมแสงสว่างได้ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก เป็นต้น

วันชัย ศุภนคร (วันชัย ศุภนคร 2515 : 239) ได้ศึกษาวิเคราะห์และประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนวิชาการมัธยมศึกษา การประเมินผลการศึกษา และการแนะแนวเบื้องต้น ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของสถาบันฝึกหัดครู ระดับปริญญาตรี 7 แห่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ อาจารย์จำนวน 39 คน และนิสิตจำนวน 333 คน ผลของการศึกษาพบว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนมากที่สุดคือ หนังสือในห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอแก่การค้นคว้า ปัญหา รองลงมาคือ ขาดแคลนหนังสือตำราที่เป็นภาษาไทยสำหรับผู้เรียน พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษ

ของผู้เรียนไม่เพียงพอทำให้ผลงานคนคว้าได้ไม่เต็มที่ หลักสูตรล้าสมัย เนื้อหาหลักสูตรมากเกินไป ทำให้สอนไม่ทัน อาจารย์ไม่มีเวลาตรวจงาน ขาดแคลนอุปกรณ์การสอน และพื้นฐานความรู้ทางวิชาการศึกษาของผู้เรียนไม่เพียงพอ นอกจากนี้ นิสิตได้แสดงความเห็นว่า อาจารย์ใช้การบรรยายมากเกินไป เน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ และส่วนใหญ่ของนิสิตแสดงความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรวิชาการศึกษาว่า เป็นเนื้อหาที่อ้างอิงของต่างประเทศมากเกินไป

การวิจัยของ วันชัย สุภนกร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัทนา สุรมิตรไมตรี (มัทนา สุรมิตรไมตรี 2516 : 246) ซึ่งได้ศึกษาวิเคราะห์รายวิชาจิตวิทยาการศึกษา โสภิตพันธุ์รส และระเบียบวิธีสอนทั่วไป จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ 53 คน นิสิต 285 คน จากสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี 7 แห่ง ผลของการวิจัยปรากฏว่าการขาดแคลนอุปกรณ์การสอน และการขาดแคลนหนังสือตำราภาษาไทยเพื่อการค้นคว้าของผู้เรียน เป็นปัญหามากที่สุด แต่สำหรับรายวิชาโสตทัศนศึกษา สิ่งที่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนมากที่สุดคือ จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูที่กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นปัญหาของวิชาชีพครูเกือบทุกระดับ การศึกษา ไม่ว่าจะเป็นระดับประกาศนียบัตร หรือระดับปริญญา ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีผลโดยตรงต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู และต่อผู้เรียนคือทำให้กระบวนการเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น และขาดประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในวิชาที่เป็นหัวใจของการเป็นครูไปอย่างไม่สมบูรณ์ ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะเกิดปัญหาต่อเนื่องไปยังนักเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาได้ จึงนับว่าปัญหาของวิชาชีพครูเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งของการศึกษา สมควรอย่างยิ่งที่จะมีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของวิชาชีพครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. อาจารย์ที่มีเพศ วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มี เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูแตกต่างกัน
3. อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ

1. อาจารย์ ศึกษาจากอาจารย์ทุกคนที่สอนวิชาชีพครูในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2520 ในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำนวน 187 คน

2. นักศึกษา ศึกษาจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 2 และระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2520 จากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร รวม 360 คน

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ได้มาโดยวิธีกำรสุ่มแบบง่าย โดยใช้การจับสลากเป็นรายกลุ่มวิชาเอกของนักศึกษาทั้งสองระดับ และใช้กลุ่มตัวอย่างในอัตราร้อยละ 10 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และอัตราร้อยละ 20 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน

จำนวนอาจารย์และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา แสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ จำแนกตามวิทยาลัยครู

วิทยาลัยครู	จำนวนอาจารย์
จันทรเกษม	36
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	39
สวนสุนันทา	40
สวนกุหลาบ	30
พระนคร	26
ธนบุรี	16
รวม	187

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาและสถานศึกษา

วิทยาลัยครู	นักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง ปีที่ 2		นักศึกษาวิทยูนาครี ปีที่ 2		รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองระดับ การศึกษา
	ทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 10	ทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20	
จันทร์เกษม	456	46	108	21	67
บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	500	50	181	36	86
สวนสุนันทา	391	39	58	11	50
สวนกุหลาบ	477	48	77	15	63
พระนคร	455	45	144	29	74
ธนบุรี	201	20	—	—	20
รวม	2,480	248	568	112	360

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความถี่เห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาพีชคณิต ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

2.1 วิธีสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ จาก

วิทยานิพนธ์ที่มีผู้ทำไว้แล้ว

2.1.2 ศึกษาแบบสอบถามในวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ

2.1.3 กำหนดกลุ่มปัญหาในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู คือปัญหาค้นโครงสร้างของหลักสูตร ปัญหาเนื้อหาของหลักสูตร ปัญหาการเรียนการสอน ปัญหาการอุปกรณ์การสอน และปัญหาการพัฒนาผลและการประเมินผล

2.1.4 ส่งแบบสอบถามปลายเปิดให้อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครู ซึ่งมีชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวนหนึ่ง เพื่อให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ให้

2.1.5 สร้างข้อความปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นแนวทาง ร่วมกับแบบสอบถามของ สุนทร บำเรอราช (สุนทร บำเรอราช 2518 : ภาคผนวก) และแบบสอบถามของ มัทนา สุรมิตรไมตรี (มัทนา สุรมิตรไมตรี 2516 : ภาคผนวก ข)

2.1.6 นำแบบสอบถามที่ร่างเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

2.2 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 ฉบับคือ ฉบับของอาจารย์ และฉบับของนักศึกษา แบบสอบถามทั้งสองฉบับมีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน แต่ละฉบับแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

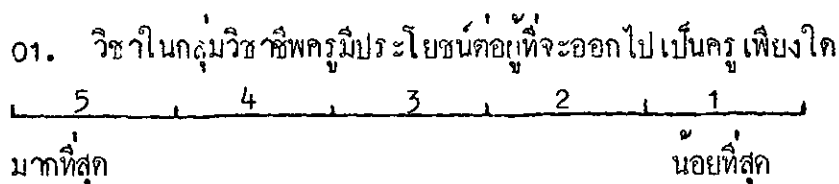
ตอนที่ 2 เป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู แบ่งเป็น 5 ด้านคือ

1. โครงสร้างของหลักสูตร
2. เนื้อหาของหลักสูตร
3. วิธีสอน
4. อุปกรณ์การสอน
5. การพัฒนาผลและการประเมินผล

ข้อสุดท้ายของคำถามแต่ละด้าน เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาชีพครูเป็นด้าน ๆ รวมเป็นข้อคำถามทั้งสิ้น 50 ข้อ

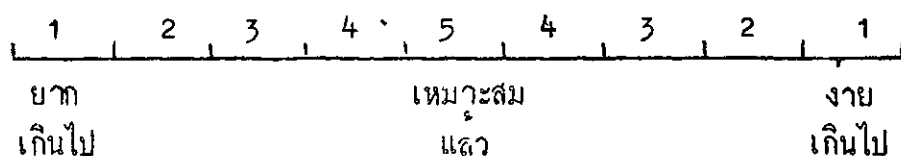
ข้อคำถามทุกข้อมีมาตราส่วนเฉพาะข้อ และมีข้อความที่สอดคล้องกับข้อคำถามกำกับหัวท้ายของมาตราส่วนแต่ละข้อ ลักษณะของมาตราส่วนมี 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ช่วง มีน้ำหนักคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 ดังตัวอย่าง

2. ข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า มีปลายสุด 2 ข้าง ตัวเลขกลางมีคะแนนมากที่สุดคือ 5 ปลายสุดทั้งสอง คือ มากเกินไป และน้อยเกินไป มีคะแนนเป็น 1 ดังตัวอย่าง

02. เนื้อหาของรายวิชาวิชาชีพครูมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนหรือไม่

2.3 เกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนแต่ละข้อคำถาม พิจารณาดังนี้คือ

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมิต ให้คะแนนดังนี้

หมายเลข 5	คือ มากที่สุด	มีค่าความสำคัญ	5	คะแนน
หมายเลข 4	คือ มาก	มีค่าความสำคัญ	4	คะแนน
หมายเลข 3	คือ ปานกลาง	มีค่าความสำคัญ	3	คะแนน
หมายเลข 2	คือ น้อย	มีค่าความสำคัญ	2	คะแนน
หมายเลข 1	คือ น้อยที่สุด	มีค่าความสำคัญ	1	คะแนน

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิเสธให้คะแนนกลับกันดังนี้

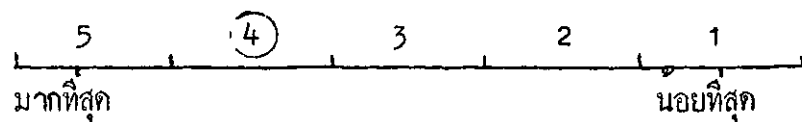
หมายเลข 5	คือ มากที่สุด	มีค่าความสำคัญ	1	คะแนน
หมายเลข 4	คือ มาก	มีค่าความสำคัญ	2	คะแนน
หมายเลข 3	คือ ปานกลาง	มีค่าความสำคัญ	3	คะแนน
หมายเลข 2	คือ น้อย	มีค่าความสำคัญ	4	คะแนน
หมายเลข 1	คือ น้อยที่สุด	มีค่าความสำคัญ	5	คะแนน

สำหรับข้อความที่มีมาตราส่วนประเมินค่า แบบมีปลายสุดสองข้าง ซึ่งมีทั้งหมด 11 ข้อ ก็พิจารณาให้คะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นกัน ทั้งนี้เพราะถือว่า ปลายสุดทั้งสองข้างคือ "มากเกินไป" และ "น้อยเกินไป" ต่างก็ไม่เหมาะสมต่อกันทั้งสองกรณี

ตัวอย่างการให้คะแนนของข้อความทั้งลักษณะเชิงนิเสธ และ เชิงนิเสธ

ข้อความลักษณะเชิงนิเสธ

001. วิชาในกลุ่มวิชาชีพครูมีประโยชน์ต่อผู้ที่ออกไปเป็นครูเพียงใด

ถ้าผู้ตอบทำเครื่องหมายในช่องหมายเลข 4 ดังตัวอย่าง แสดงว่า ในข้อนี้ผู้ตอบ เห็นว่าวิชาในกลุ่มวิชาชีพครูมีประโยชน์ต่อผู้ที่ออกไปเป็นครูอยู่ในเกณฑ์ "มาก" ให้คะแนน 4 คะแนน สำหรับคำตอบข้อนี้

79086

โดยใช้สูตร α - Coefficient ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งสองฉบับ ดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับของอาจารย์	เท่ากับ	.8632
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของนักศึกษา	เท่ากับ	.8641

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ติดต่อกับผู้บริหารสถานงานในเขตวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถาม และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้แก่ผู้บริหารสถานงาน เพื่อแจกให้แก่กลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยได้ไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3.3 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

3.3.1 แบบสอบถามฉบับของนักศึกษา ส่งแบบสอบถามออกไป 360 ชุด ได้รับคืน 321 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ 314 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.22 ของแบบสอบถามทั้งหมด

3.3.2 แบบสอบถามฉบับของอาจารย์ ส่งแบบสอบถามออกไป 187 ชุด ได้รับคืน 120 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ 119 ชุด คิดเป็นร้อยละ 63.63 ของแบบสอบถามทั้งหมด

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้คือ

4.1 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การหาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\Sigma X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4.3 การใช้ t - test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร (Edward. 1968 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

4.4 การใช้ F - test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
ที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สูตร (Lindquist. 1953 : 55)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

MS_A แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่
โดยใช้ q - statistic (Winner. 1962 : 101)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{MS_{\text{error}} / \tilde{n}}$$

เมื่อ $\bar{T}_{\text{largest}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่มากที่สุด

$\bar{T}_{\text{smallest}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่น้อยที่สุด

$\tilde{n}$ แทน Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

MS_{error} แทน Mean Square Error

4.5 สำหรับการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตร α -Coefficient
(Cronbach. 1960 : 161) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \cdot \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	s_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม
	$\sum s_1^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม แต่ละข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายนั้น ได้กระทำตามลำดับดังนี้คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

- 1.1 เพศ
- 1.2 วุฒิการศึกษา
- 1.3 ประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

- 2.1 เพศ
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 ระดับการศึกษา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างทัศนะของอาจารย์ และของนักศึกษา

ตอนที่ 4 การเสนอความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งได้รับจากข้อคำถามปลายเปิด การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยในตารางวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย จึงได้กำหนดช่วงของคะแนนเฉลี่ยและความหมายไว้ดังนี้

1.00 – 2.33	หมายความว่า	เห็นว่าเป็นปัญหามาก
2.34 – 3.66	หมายความว่า	เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง
3.67 – 5.00	หมายความว่า	เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของอาจารย์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 นี้ เป็นการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของอาจารย์ที่มี เพศ วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน โดยจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

- 1.1 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ
- 1.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ
- 1.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตาม

ประสบการณ์ในการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละตัวแปร ได้นำเสนอเป็นรายคำถามดังต่อไปนี้คือ
 1. คำนโครงสร้างของหลักสูตร
 2. คำนเนื้อหาของหลักสูตร
 3. คำนวิธีสอน
 4. คำนอุปกรณ์การสอน
 5. คำนการวัดผลและการประเมินผล

1.1 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ

1.1.1 คำนโครงสร้างของหลักสูตร

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูคำนโครงสร้างของหลักสูตร ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 37)		เพศหญิง (N = 82)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาชีพครู เมื่อเทียบกับหน่วยกิตของหลักสูตรทั้งหมด	4.00	1.13	4.13	0.95	0.62
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาบังคับในวิชาชีพครู	3.75	1.30	4.04	1.08	1.19
3. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกในวิชาชีพครู	3.24	1.28	3.75	1.14	2.08*
4. ประโยชน์ของวิชาในกลุ่มวิชาชีพครูต่อผู้ที่ออกไปเป็นครู	3.62	1.02	3.93	0.95	1.59
5. ความเพียงพอของวิชาชีพครูที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.02	1.10	3.59	0.99	2.68*
6. ปัญหาของการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนต่อการเรียนการสอนวิชาชีพครู	2.40	1.07	2.87	1.00	2.26*
7. ขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือกของวิชาชีพครู	2.51	1.05	2.92	1.19	1.89
8. นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป	3.13	1.16	3.09	1.05	0.16

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 37)		เพศหญิง (N = 82)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
9. ต้องสอนวิชาเลือกวิชาชีพครูที่ตนเองไม่ถนัด	3.78	1.01	3.69	1.11	0.42
10. ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาที่ภาควิชา พร้อมที่จะเปิดสอนเป็นวิชาเลือก	3.75	1.05	3.63	1.05	0.58
ผลรวม	33.24	4.17	35.70	5.10	2.77**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 สรุปได้ดังนี้

ทัศนะโดยส่วนรวมค่านีโกรมสร้างของหลักสูตรทั้ง 10 ประเด็นปัญหา พบว่า
อาจารย์ชายมีปัญหาสูงกว่าอาจารย์หญิง
เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบว่า ประเด็นต่อไปนี้ในทัศนะของอาจารย์ชาย
เป็นปัญหามากกว่าทัศนะของอาจารย์หญิง คือ

ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกในวิชาชีพครู

ความเพียงพอของวิชาชีพครูที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ปัญหาของการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนต่อการเรียนการสอนวิชาชีพครู

ส่วนประเด็นปัญหาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของอาจารย์ชาย

และอาจารย์หญิง

1.12 งานเนื้อหาของหลักสูตร

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู
งานเนื้อหาของหลักสูตร ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 37)		เพศหญิง (N = 82)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเหมาะสมของเวลาและเนื้อหาของรายวิชาชีพครู	3.94	1.31	3.64	1.29	1.15
2. ความสัมพันธ์ของเนื้อของลำดับเนื้อหาในกลุ่มวิชาชีพครู	2.75	0.75	3.01	0.80	1.68
3. ความยากง่ายของ เนื้อหาวิชาชีพครูกับระดับของผู้เรียน	4.27	1.05	4.42	0.76	0.81
4. ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชาชีพครูกับการดำรงชีวิต	3.08	1.04	3.25	0.93	0.87
5. เนื้อหาของรายวิชาชีพครูสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้	3.51	0.85	3.51	0.85	0.00
6. ความซ้ำซ้อนของ เนื้อหาวิชาชีพครู	2.40	0.86	2.64	0.92	1.35
7. นักศึกษาสามารถนำเนื้อหาวิชาชีพครูไปปฏิบัติจริงได้	3.24	0.71	3.29	0.81	0.33
ผลรวม	23.21	3.65	23.79	3.46	0.80

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่า ปัญหาทุกประเด็นในกานเนื้อหาของหลักสูตร ระหว่างทัศนะของอาจารย์ชาย และทัศนะของอาจารย์หญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.13 งานวิจัยสอน

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู งานวิจัยสอน
ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 37)		เพศหญิง (N = 82)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การเตรียมการสอนสำหรับวิชาชีพครู	3.75	0.71	3.89	0.74	0.93
2. ปัญหาในการเตรียมการสอนวิชาชีพครู	3.18	0.79	3.32	1.05	0.79
3. ไม่มีเวลาเตรียมการสอนวิชาชีพครู	3.56	1.02	3.57	1.01	0.02
4. การใช้วิธีสอนบรรยายในการสอนวิชาชีพครู	2.91	0.96	3.02	0.97	0.54
5. การสอนวิชาชีพครูให้ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา	3.32	0.69	3.70	0.68	2.77**
6. การสอนเน้นภาคทฤษฎีเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติในการสอนวิชาชีพครู	3.97	0.97	3.97	1.04	0.01
7. สมรรถภาพในการสอนวิชาชีพครู	3.54	0.88	3.53	0.73	0.02
8. การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในชั้นเรียนเกี่ยวกับวิชาชีพครู	3.70	1.06	3.42	1.12	1.28
9. การสั่งงานใหญ่เรียนไปค้นคว้าด้วยตนเอง	4.13	1.01	3.95	0.92	0.93
10. ประสบปัญหาที่สอนไม่จบเนื้อหาหลักสูตร	3.48	0.97	3.34	1.07	0.72
11. เมื่อกำหนดงานเกี่ยวกับวิชาชีพครูให้นักศึกษาไปค้นคว้าเอง นักศึกษาลอกกันมาส่ง	2.97	0.85	2.57	1.11	2.14*
12. การเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการทบทวนความรู้เดิมของ นักศึกษาในการสอนวิชาชีพครู	3.29	0.89	3.09	0.99	1.08
13. นักศึกษาประสบปัญหาไม่เข้าใจวิชาชีพครูที่ทานสอน	3.35	0.74	3.34	0.67	0.06
ผลรวม	45.21	5.49	44.76	5.75	0.40

จากการทดสอบความแตกต่างในตาราง 6 ปรากฏว่า ทักษะโดยส่วนรวมด้านวิธีสอน ระหว่างอาจารย์ชาย และอาจารย์หญิง ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบว่า ทักษะของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง แตกต่างกันใน 2 ประเด็น ดังนี้คือ

1. การสอนวิชาชีพรูให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา ปรากฏว่า อาจารย์ชาย มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าทักษะของอาจารย์หญิง

2. การกำหนดงานให้นักศึกษาค้นคว้า แล้วนักศึกษาลอกกันมาส่ง พบว่า อาจารย์หญิง แสดงความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าความเห็นของอาจารย์ชาย

สำหรับปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทักษะของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง

1.14 ด้านอุปกรณ์การสอน

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพรู ด้านอุปกรณ์การสอน ความทักษะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 37)		เพศหญิง (N = 82)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเพียงพอของตำราเรียน และหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพรู	2.45	0.97	2.97	1.10	2.56*
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาตำราเรียนวิชาชีพรูกับเนื้อหาของหลักสูตร	3.18	0.92	3.41	0.84	1.26
3. การใช้อุปกรณ์การสอนในวิชาชีพรู	3.05	0.95	3.15	0.77	0.58
4. อุปกรณ์การสอนที่ใช้ประกอบการสอนวิชาชีพรูสอดคล้องกับเรื่องที่สอน	3.64	0.90	3.85	0.91	1.13
5. อุปกรณ์การสอนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อเรื่องของวิชาชีพรู	3.86	0.70	3.90	0.82	0.25
6. ความเพียงพอของปริมาณอุปกรณ์การสอนวิชาชีพรู	2.75	1.02	3.01	0.89	1.31
7. สภาพของอุปกรณ์การสอนวิชาชีพรูที่ใช้อยู่	3.32	0.90	3.54	0.76	1.31
ผลรวม	22.29	4.17	23.86	3.62	1.97

จากตาราง 7 จะเห็นว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้นอุปกรณ์การสอนโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน มีเพียงประเด็นปัญหาเดียว ที่ปรากฏว่า อาจารย์ชายแสดงทัศนะว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์หญิง คือประเด็นเกี่ยวกับปริมาณตำราเรียน และหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพครู ส่วนประเด็นปัญหาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างความเห็นของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม

1.15 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูด้านการวัดผลและการประเมินผล ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 37)		เพศหญิง (N = 82)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การสอนวิชาชีพครูแต่ละครั้ง ครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	3.83	0.67	3.80	0.80	0.23
2. ความยากง่ายของข้อสอบวิชาชีพครู	4.43	0.75	4.39	0.85	0.27
3. ความเหมาะสมของ เวลาสำหรับการสอนวิชาชีพครูแต่ละครั้ง	4.48	0.75	4.30	1.03	1.07
4. ปัญหาเรื่องขาดความรู้ทางการวัดผล	3.64	1.19	3.42	1.08	0.96
5. ปัญหาเรื่องนักศึกษาไม่ตั้งใจเรียนเกี่ยวกับความไม่ยุติธรรมในการตัดสินผลการเรียนวิชาชีพครู	4.29	0.98	4.42	0.88	0.68
6. ความเหมาะสมของช่วงเวลาของการวัดผลตามที่หลักสูตรกำหนด	4.27	1.00	4.50	0.80	1.22
7. ปัญหาเรื่องอาจารย์สอนวิชาชีพครูวิชาเดียวกัน แต่ต่างคนต่างออกข้อสอบ ซึ่งมีความยากง่ายไม่เท่ากัน	3.24	1.19	3.22	0.09	
8. มีการร่วมวางแผนการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูวิชาเดียวกัน	3.67	0.93	3.89	1.09	1.10
ผลรวม	31.89	4.16	31.96	4.16	0.08

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติของทัศนระหว่างอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดผล
และการประเมินผลโดยส่วนรวม และประเด็นปัญหาทุกประเด็นในคํานี้

1.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ

1.2.1 คํานโครงสร้างของหลักสูตร

ตาราง 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูคํานโครงสร้าง
ของหลักสูตรตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ

ประเด็นปัญหา	ปริญญาตรี (N = 30)		สูงกว่าปริญญาตรี (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาชีพครู เมื่อเทียบกับหน่วยกิตของหลักสูตรทั้งหมด	3.83	1.24	4.18	0.91	1.40
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาบังคับในวิชาชีพครู	3.70	1.32	4.04	1.09	1.29
3. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกในวิชาชีพครู	3.43	1.28	3.65	1.18	0.82
4. ประโยชน์ของวิชาในกลุ่มวิชาชีพครูต่อผู้ที่จะออกไปเป็นครู	3.83	0.96	3.84	0.99	0.04
5. ความเพียงพอของวิชาชีพครูที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.23	1.20	3.48	1.00	1.02
6. ปัญหาของการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาชีพครู	2.83	1.03	2.69	1.05	0.62
7. ขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือกของวิชาชีพครู	2.60	1.17	2.86	1.16	1.07
8. นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป	2.86	1.08	3.19	1.07	1.41

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ปริญญาตรี (N = 30)		สูงกว่าปริญญาตรี (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
9. ต้องสอนวิชาเลือกวิชาที่ตนเองไม่ถนัด	3.50	1.25	3.79	1.00	1.17
10. ไม่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาคณะวิชา พร้อมที่จะเปิดสอนวิชาเลือก	3.73	1.06	3.65	1.05	0.36
ผลรวม	33.56	5.64	35.40	4.61	1.60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 9 ปรากฏว่า อาจารย์วุฒิปริญญาตรีและอาจารย์วุฒิ
สูงกว่าปริญญาตรี มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามโครงสร้างของหลักสูตรทั้งโดยส่วนรวมและทุกประเด็น
ปัญหาในคํานี้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.22 ค่าเนื้อหาของหลักสูตร

ตาราง 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาพีชคณิตเนื้อหา
ของหลักสูตร ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ

ประเด็นปัญหา	ปริญญาตรี (N = 30)		สูงกว่าปริญญาตรี (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเหมาะสมของเวลาและเนื้อหาของรายวิชาพีชคณิต	3.66	1.27	3.76	1.31	0.35
2. ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของลำดับเนื้อหาในกลุ่มวิชาพีชคณิต	2.96	0.91	2.92	0.75	0.24
3. ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาพีชคณิตกับระดับของผู้เรียน	4.63	0.65	4.29	0.91	3.21 *
4. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาพีชคณิตกับการดำรงชีวิต	3.23	1.11	3.19	0.92	0.18
5. เนื้อหาของรายวิชาพีชคณิตสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้	3.53	0.95	3.50	0.82	0.14
6. ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาพีชคณิต	2.76	0.84	2.50	0.93	1.42
7. นักศึกษาสามารถนำเนื้อหาวิชาพีชคณิตไปปฏิบัติจริงได้	3.10	0.74	3.33	0.79	1.48
ผลรวม	33.90	5.64	35.40	4.61	1.60

จากตาราง 10 จะเห็นว่า ทัศนะโดยส่วนรวมค่านี้อาจารย์ระหว่างอาจารย์
วุฒิปริญญาตรี และอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อ
พิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา ปรากฏว่า ประเด็นที่เกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหาวิชาพีชคณิตกับ
ระดับของผู้เรียนนั้น อาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์วุฒิปริญญาตรี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.23 งานวิจัยสอน

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูงานวิจัยสอน
ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ

ประเด็นปัญหา	ปริญญาตรี (N = 30)		สูงกว่าปริญญาตรี (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การเตรียมการสอนสำหรับวิชาชีพครู	3.76	0.95	3.87	0.65	0.58
2. ปัญหาในการเตรียมการสอนวิชาชีพครู	3.20	1.22	3.31	0.89	0.47
3. ไม่มีเวลาเตรียมการสอนวิชาชีพครู	3.70	1.18	3.52	0.94	0.71
4. การใช้วิธีสอนบรรยายในการสอนวิชาชีพครู	2.96	1.11	3.00	0.92	0.14
5. การสอนวิชาชีพครูให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา	3.56	0.80	3.59	0.68	0.17
6. การสอนเน้นภาคทฤษฎีเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติในการสอน วิชาชีพครู	3.70	1.00	4.06	1.01	1.72
7. สมรรถภาพในการสอนวิชาชีพครู	3.56	0.98	3.52	0.70	0.19
8. การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในชั้นเรียนเกี่ยวกับ วิชาชีพครู	3.06	0.99	3.66	1.11	2.74**
9. การสั่งงานให้ผู้เรียนไปค้นคว้าด้วยตนเอง	4.03	1.01	4.00	0.93	0.15
10. ประสบปัญหาที่ต้องสอนไม่จบเนื้อหาหลักสูตร	3.40	1.22	3.38	0.97	0.07
11. เมื่อกำหนดงานเกี่ยวกับวิชาชีพครูให้นักศึกษาไปค้นคว้าเอง นักศึกษาออกกันมาส่ง	2.70	0.93	2.69	1.09	0.01

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ปริญญานิพนธ์ (N = 30)		สูงกว่าปริญญานิพนธ์ (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
12. การเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการทบทวนความรู้เดิมของ นักศึกษาในการสอนวิชาชีพครู	3.16	1.18	3.15	0.88	0.03
13. นักศึกษาประสบปัญหาไม่เข้าใจวิชาที่สอน	3.50	0.84	3.29	0.82	1.17
ผลรวม	44.33	6.83	45.10	5.21	0.56

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 11 แสดงว่า อาจารย์วุฒิปริญญานิพนธ์ และอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญานิพนธ์ มีทัศนะต่อปัญหาด้านวิธีสอนโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จากการทดสอบเป็นรายประเด็นปัญหาพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในชั้นเรียน ซึ่งอาจารย์วุฒิปริญญานิพนธ์มีทัศนะว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญานิพนธ์

1.24 งานอุปกรณ์การสอน

ตาราง 12 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามอุปกรณ์การสอน
ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ

ประเด็นปัญหา	ปริญญาตรี (N = 30)		สูงกว่าปริญญาตรี (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเพียงพอของตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพครู	2.26	1.18	3.00	0.99	3.05**
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาตำราเรียนวิชาชีพครูกับเนื้อหาของหลักสูตร	3.13	0.95	3.41	0.83	1.44
3. การใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชาชีพครู	3.16	0.96	3.11	0.78	0.27
4. อุปกรณ์การสอนที่ใช้ประกอบการสอนวิชาชีพครูสอดคล้องกับเรื่องที่สอน	3.76	0.95	3.79	0.90	0.15
5. อุปกรณ์การสอนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อเรื่องของวิชาชีพครู	4.10	0.74	3.82	0.78	1.75
6. ความเพียงพอของปริมาณอุปกรณ์การสอนวิชาชีพครู	2.50	1.02	3.07	0.86	2.77**
7. สภาพของอุปกรณ์กับสอนวิชาชีพครูที่ใช้อยู่	3.43	0.91	3.49	0.78	0.32
ผลรวม	22.36	3.84	23.71	3.82	1.66

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 12 สรุปได้ดังนี้คือ

ทัศนะโดยรวมของปัญหาคำสอนวิชาชีพครูระหว่างอาจารย์วุฒิปริญญาตรี
และอาจารย์สูงกว่าปริญญาตรี ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นปัญหา ปรากฏว่า อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกัน
ใน 2 ประเด็นคือ

1. ความเพียงพอของตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพครู
2. ความเพียงพอของปริมาณอุปกรณ์การสอนวิชาชีพครู

ซึ่งทั้งสองประเด็นนี้อาจารย์ผู้ชำนาญการเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์ผู้สูงส่งกว่าปริญญาตรี โดยเฉพาะเกี่ยวกับตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพครู อาจารย์ผู้ชำนาญการเห็นว่า เป็นปัญหามาก ($\bar{X} = 2.26$) ในขณะที่อาจารย์ผู้สูงส่งกว่าปริญญาตรีเห็นว่า เป็นปัญหานานกลาง ($\bar{X} = 3.00$)

สำหรับปัญหาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม

2.25 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูด้านการวัดผล
และการประเมินผล ตามทัศนคติของอาจารย์ จำแนกตามวุฒิ

ประเด็นปัญหา	ปริญญาตรี (N = 30)		สูงกว่าปริญญาตรี (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้งครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	3.90	0.78	3.78	0.75	0.68
2. ความยากง่ายของข้อสอบวิชาชีพครู	4.60	0.71	4.33	0.84	1.66
3. ความเหมาะสมของเวลาสำหรับการสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้ง	4.26	1.20	4.39	0.85	0.53
4. ปัญหาเรื่องขาดความรู้ทางการวัดผล	3.33	0.16	3.55	1.10	0.89
5. ปัญหาเรื่องนักศึกษามาร้องเรียนเกี่ยวกับความไม่ยุติธรรม ในการตัดสินผลการเรียนวิชาชีพครู	4.63	0.60	4.30	0.98	2.16*
6. ความเหมาะสมของช่วงเวลาของการวัดผลตามที่หลักสูตร กำหนด	4.56	0.84	4.32	0.88	1.02

ตาราง 13 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ปริญญานิพนธ์ (N = 30)		สูงกว่าปริญญานิพนธ์ (N = 89)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
7. ปัญหาเรื่องอาจารย์สอนวิชาชีพครูวิชาเดียวกัน แต่ต่างคนต่างออกข้อสอบซึ่งมีความยากง่ายไม่เท่ากัน	3.10	1.37	3.27	1.15	0.60
8. มีการร่วมวางแผนการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์สอนวิชาชีพครูวิชาเดียวกัน	3.86	1.08	3.80	1.03	0.25
ผลรวม	32.26	3.33	31.83	4.40	0.56

จากตาราง 13 จะเห็นว่า อาจารย์วุฒิปริญญานิพนธ์ และอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญานิพนธ์ มีทัศนะที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผลโดยส่วนรวม แต่เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละประเด็น พบว่า อาจารย์วุฒิปริญญานิพนธ์เห็นว่า ประเด็นเกี่ยวกับการร้องเรียนของนักศึกษา เรื่องความไม่ยุติธรรมในการตัดสินผลการเรียนนั้น เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญานิพนธ์ อย่างไม่กี่เท่า ถ้าคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มในประเด็นปัญหานี้ จัดว่ามีความเป็นปัญหาในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.63$ และ $\bar{X} = 4.30$)

1.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อนี้ เป็นการเสนอผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันคือน้อยกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยทำการทดสอบค่าต่าง ๆ ดังนี้คือ ค่าโครงสร้างของหลักสูตร ค่าเนื้อหาของหลักสูตร ค่าวิธีสอน ค่าอุปกรณ์การสอน และค่าการวัดผลและการประเมินผล ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงไว้ในตาราง 14 และตาราง 15 ดังต่อไปนี้

ตาราง 14 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู	ประสบการณ์ในการสอน					
	น้อยกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป	
	(N = 35)		(N = 54)		(N = 30)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ค่าโครงสร้างของหลักสูตร	33.97	3.86	35.35	5.20	35.33	5.49
2. ค่าเนื้อหาของหลักสูตร	23.26	3.15	23.70	3.18	23.87	4.43
3. ค่าวิธีสอน	44.17	4.63	44.33	5.47	46.80	6.66
4. ค่าอุปกรณ์การสอน	23.29	3.90	23.46	3.98	23.33	3.63
5. ค่าการวัดผลและการประเมินผล	31.86	4.35	31.61	3.74	32.63	4.57
ผลรวม	156.54	13.46	158.46	15.30	161.97	18.69

จากตาราง 14 จะเห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาศัพทมูลวิทยาของอาจารย์กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป สูงเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 18.69$) อาจารย์กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 - 10 ปี เป็นอันดับที่ 2 ($\bar{X} = 15.30$) และอาจารย์กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 13.46$)

เพื่อให้ทราบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งสามกลุ่มนี้ แตกต่างกันทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 15

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนปัญหาการเรียนการสอนวิชาศัพทมูลวิทยาตามทัศนะของอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาการเรียนการสอน วิชาศัพทมูลวิทยา	df	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ด้านโครงสร้างของหลักสูตร	2 116	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	46.6353 2885.9529	23.3177 24.8789	0.9372
2. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	2 116	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	6.8068 1481.4116	3.4034 12.7708	0.2665
3. ด้านวิธีสอน	2 116	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	144.2118 3695.7714	72.1059 31.8601	2.2632
4. ด้านอุปกรณ์การสอน	2 116	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	.7477 1783.2354	.3739 15.3727	0.0243

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน วิชาชีพครู	df	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	2	ระหว่างกลุ่ม	20.5025	10.2513	0.5812
	116	ภายในกลุ่ม	2046.0857	17.6387	
ผลรวม	2	ระหว่างกลุ่ม	485.2410	242.6205	0.9556
	116	ภายในกลุ่ม	29453.0783	253.9058	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 15 ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างทัศนะของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพครูแตกต่างกัน"

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของนักศึกษา

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 นี้ เป็นการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของนักศึกษาที่มี เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาต่างกัน โดยจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ต่อไปนี้

2.1 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

2.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน

2.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

แต่ละหัวข้อดังกล่าวนี้ ได้ทดสอบความเหมาะสมของปัญหาที่ประเด็นในแต่ละด้าน
รวม 5 ด้านคือ

ด้านโครงสร้างของหลักสูตร
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
ด้านวิธีสอน
ด้านอุปกรณ์การสอน
ด้านการวัดผลและการประเมินผล

2.1 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ความทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

2.1.1 ด้านโครงสร้างของหลักสูตร

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู
ด้านโครงสร้างของหลักสูตรตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 94)		เพศหญิง (N = 220)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาชีพครู เมื่อเทียบกับหน่วยกิตของหลักสูตรทั้งหมด	4.18	1.06	4.08	1.09	0.71
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาบังคับในวิชาชีพครู	3.76	1.09	3.82	1.18	0.44
3. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกในวิชาชีพครู	3.27	1.27	3.14	1.32	0.85
4. ประโยชน์ของวิชาในกลุ่มวิชาชีพครูที่คาดว่าจะออกไปเป็นครู	3.58	1.03	3.73	1.05	1.14
5. ความเพียงพอของวิชาชีพครูที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.46	1.05	3.43	1.13	0.27

ตาราง 16 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 94)		เพศหญิง (N = 220)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
6. ปัญหาของการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาชีพครู	2.43	1.12	2.57	1.20	0.99
7. ขาดอาจารย์สอนในบางสาขาวิชาเลือกของวิชาชีพครู	2.59	1.22	2.90	1.30	1.97*
8. นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป	2.71	1.34	2.72	1.31	0.08
9. ไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาได้ตามที่ต้องการ	2.07	1.27	2.32	1.31	1.59
10. ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาที่ภาควิชา พร้อมทั้งจะเปิดสอนเป็นวิชาเลือก	3.60	1.29	2.60	1.31	0.01
ผลรวม	31.70	5.07	32.35	4.89	1.06

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 16 ปรากฏว่าทัศนะโดยส่วนรวมด้านโครงสร้างของหลักสูตรระหว่างนักศึกษชาย และนักศึกษหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นปัญหา พบว่า ประเด็นที่เกี่ยวกับการขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือกของวิชาชีพครูนั้น นักศึกษชายมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษหญิง

ส่วนปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักศึกษาทั้งชายและหญิง อย่างไรก็ตามประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาได้ตามที่ต้องการนั้น นักศึกษาทั้งชายและหญิง มีความเห็นตรงกันว่าประเด็นนี้เป็นปัญหามาก ($\bar{X} = 2.07$ และ $\bar{X} = 2.32$ ตามลำดับ)

2.12 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูด้านเนื้อหา
ของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 94)		เพศหญิง (N = 220)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเหมาะสมของ เวลาและ เนื้อหาของ รายวิชา วิชาชีพครู	3.70	1.36	3.80	1.21	0.60
2. ความสัมพันธ์ต่อ เนื้อของลำดับ เนื้อหาในกลุ่มวิชา วิชาชีพครู	2.91	0.94	3.18	0.89	2.37*
3. ความยากง่ายของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูกับระดับของผู้เรียน	4.14	1.09	4.33	0.99	1.39
4. ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูกับการดำรงชีวิต	3.22	1.03	3.41	1.03	1.53
5. ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครู	3.06	1.00	3.41	0.98	8.83**
6. ความน่าสนใจของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครู	2.73	1.07	2.51	1.02	1.65
7. นักศึกษาสามารถนำ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูไปปฏิบัติจริงได้	3.14	0.94	3.31	0.98	1.39
ผลรวม	22.93	3.88	23.98	3.75	2.20*

ผลการทดสอบความแตกต่างจากตาราง 17 ปรากฏว่า ทัศนะโดยส่วนรวมด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นต่อไปนี้คือ

1. ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับ เนื้อหาของวิชา วิชาชีพครู
2. ความสัมพันธ์ต่อเนื้อของลำดับ เนื้อหาในกลุ่มวิชา วิชาชีพครู

นักศึกษายายเห็นว่าปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง
ส่วนปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความเห็น
ของนักศึกษายายและนักศึกษาหญิง

2.13 ด้านวิธีสอน

ตาราง 18 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาฟิสิกส์ด้านวิธีสอน
ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 94)		เพศหญิง (N = 220)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การเตรียมการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาฟิสิกส์	3.16	1.06	3.21	1.09	0.40
2. อาจารย์สอนวิชาฟิสิกส์โดยใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี	2.79	1.09	2.92	1.20	0.89
3. การใช้วิธีสอนแบบบรรยายของอาจารย์ที่สอนวิชาฟิสิกส์	1.92	0.89	2.25	1.00	2.88**
4. อาจารย์สอนวิชาฟิสิกส์ไปตามลำดับความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ของเนื้อหา	3.23	0.92	3.42	0.88	1.71
5. การสอนเน้นภาคทฤษฎีเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติในการสอน วิชาฟิสิกส์	2.96	1.40	3.44	1.32	2.77**
6. สมรรถภาพในการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาฟิสิกส์	3.38	0.80	3.35	0.81	0.33
7. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ของวิชาฟิสิกส์	3.43	1.30	3.41	1.31	0.11
8. การให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเกี่ยวกับวิชาฟิสิกส์	3.61	1.32	3.39	1.26	1.37
9. ปัญหาที่อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาจนตามไม่ทัน	2.10	1.07	2.07	0.96	0.22

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 94)		เพศหญิง (N = 220)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
10. อาจารย์ที่สอนวิชาชีพครูใช้วิธีสอนที่น่าสนใจ	2.83	0.84	2.73	0.87	0.88
11. การลงงานเกี่ยวกับวิชาชีพครูของ เพื่อนนักศึกษามาส่งอาจารย์	3.04	1.14	3.17	1.25	0.92
12. อาจารย์ต้องเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการทบทวนความรู้เดิม ของนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพครู	3.61	0.93	3.69	1.03	0.65
13. นักศึกษาประสบปัญหาไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาชีพครูที่เรียน	2.73	1.00	1.96	0.90	1.95
ผลรวม	38.85	6.30	40.07	5.98	1.60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 18 พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนะด้านวิธีสอนโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นปัญหาพบว่า สองประเด็นต่อไปนี้ นักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง คือ

1. การใช้วิธีสอนแบบบรรยายของอาจารย์ที่สอนวิชาชีพครู
2. การสอนเน้นภาคทฤษฎีเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติในวิชาชีพครู

สำหรับประเด็นแรก นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า เป็นปัญหามาก เพราะอาจารย์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากเกินไป ($\bar{X} = 1.95$ และ $\bar{X} = 2.25$)

ส่วนปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอย่างใดก็ตี ประเด็นปัญหาที่อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาจนนักศึกษาตามไม่ทันนั้น นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า เป็นปัญหามาก ($\bar{X} = 2.10$ และ $\bar{X} = 2.07$)

2.14 ด้านอุปกรณ์การสอน

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีววิทยา
ด้านอุปกรณ์การสอน ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 94)		เพศหญิง (N = 220)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเพียงพอของตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีววิทยา	2.44	1.22	2.41	1.13	0.22
2. ความเหมาะสมของ เนื้อหาตำราเรียนวิชาชีววิทยา กับ เนื้อหาของหลักสูตร	3.16	0.95	3.25	0.92	0.81
3. การใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ในการสอนวิชาชีววิทยา	2.21	0.92	2.25	0.84	0.37
4. อุปกรณ์การสอนที่อาจารย์ใช้ในวิชาชีววิทยาสอดคล้องกับเรื่องที่เรียน	3.35	1.07	3.35	1.04	0.00
5. อุปกรณ์การสอนช่วยให้เข้าใจบทเรียนวิชาชีววิทยา	3.51	0.97	3.64	1.00	1.10
6. ความเพียงพอของปริมาณอุปกรณ์การสอนวิชาชีววิทยา	2.63	1.02	2.51	1.13	0.95
7. สภาพของอุปกรณ์การสอนวิชาชีววิทยา	2.96	1.08	3.11	1.01	1.10
ผลรวม	20.28	4.96	20.54	4.48	0.43

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 19 ปรากฏว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความเห็นด้านอุปกรณ์การสอนไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ในการสอนวิชาชีววิทยา เป็นประเด็นที่เป็นปัญหามาก ($\bar{X} = 2.21$ และ $\bar{X} = 2.25$) กล่าวคือ ผู้สอนใช้อุปกรณ์สอนน้อยมาก,

1.15 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ตาราง 20 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านการวัดผล และการประเมินผล ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ประเด็นปัญหา	เพศชาย (N = 94)		เพศหญิง (N = 220)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้งข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	3.53	0.88	3.51	0.95	0.12
2. ความยากง่ายของข้อสอบวิชาชีพครู	4.11	1.01	4.06	1.11	0.41
3. ความเหมาะสมของเวลาในการสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้ง	4.13	1.05	4.00	1.14	0.96
4. ท่านพอใจผลการตัดสินผลการเรียนวิชาชีพครู	2.94	1.05	3.07	1.00	1.01
5. การวัดผลในวิชาชีพครูสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.07	1.06	3.28	0.92	1.64
6. นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนเกณฑ์การวัดผลในวิชาชีพครู	2.29	1.09	2.46	1.07	1.23
7. การสอบช่วยให้มีความเข้าใจในการเรียนวิชาชีพครู	2.94	0.93	3.12	0.92	1.52
8. การสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้งมีการป้องกันการทุจริตอย่างดี	3.69	0.92	3.80	1.08	0.94
ผลรวม	26.74	4.81	27.34	4.16	1.04

ผลการทดสอบความแตกต่างจากตาราง 20 ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ด้านการวัดผลและการประเมินผล

2.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ความทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 ด้านโครงสร้างของหลักสูตร

ตาราง 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ความทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเด็นปัญหา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				t
	2.00-2.99 (N = 272)		3.00ขึ้นไป (N = 42)		
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
1. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาชีพครู เมื่อเทียบกับหน่วยกิตของหลักสูตรทั้งหมด	4.11	1.11	4.14	0.86	0.21
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาบังคับในวิชาชีพครู	3.83	1.14	3.66	1.22	0.81
3. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกในวิชาชีพครู	3.22	1.31	2.90	1.24	1.53
4. ประโยชน์ของวิชาในกลุ่มวิชาชีพครูต่อผู้ที่ออกไปเป็นครู	3.69	1.03	3.61	1.15	0.42
5. ความเพียงพอของวิชาชีพครูที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.45	1.10	3.35	1.15	0.52
6. ปัญหาของการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาชีพครู	2.53	1.18	2.52	1.15	0.06
7. ขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือกของวิชาชีพครู	2.85	1.29	2.52	1.21	1.61
8. นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป	2.72	1.31	2.71	1.36	0.04
9. ไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาได้ตามที่ต้องการ	2.25	1.30	2.21	1.33	0.19
10. ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาที่ภาควิชาพร้อมที่ จะเปิดสอน	3.53	1.31	4.07	1.14	2.76**
ผลรวม	32.22	5.04	31.73	4.33	0.66

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 21 จะเห็นว่า นักศึกษาสองกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน คือกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านโครงสร้างของหลักสูตรโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 เห็นว่า ประเด็นเกี่ยวกับการไม่ให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาศาสตรบัณฑิตที่เปิดสอนนั้น เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่ง

ส่วนปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ซึ่งในประเด็นปัญหาที่ไม่พบความแตกต่างเหล่านี้ มีอยู่ประเด็นหนึ่งที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า เป็นปัญหามาก ($\bar{X} = 2.25$ และ $\bar{X} = 2.21$) คือ การไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาศาสตรบัณฑิตตามที่ต้องการ

2.22 งานเนื้อหาของหลักสูตร

ตาราง 22 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาวิชาชีพ
งานเนื้อหาของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเด็นปัญหา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				t
	2.00 - 2.99 (N = 272)		3.00 ขึ้นไป (N = 42)		
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเหมาะสมของ เวลาและ เนื้อหาของ รายวิชา วิชาชีพครู	3.79	1.24	3.59	1.38	0.89
2. ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของลำดับ เนื้อหาในกลุ่มวิชา วิชาชีพครู	3.12	0.93	2.97	0.83	1.06
3. ความยากง่ายของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูกับระดับของผู้นเรียน	4.27	1.00	4.26	1.17	0.09
4. ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูกับการดำรงชีวิต	3.37	1.03	3.23	1.01	0.83
5. ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับ เนื้อหา ของวิชา วิชาชีพครู	3.28	1.01	3.45	0.93	1.05
6. ความซ้ำซ้อนของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครู	2.57	0.98	2.61	1.36	0.19
7. นักศึกษาสามารถนำ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูไปปฏิบัติจริงได้	3.25	0.97	3.33	0.96	0.49
ผลรวม	23.69	3.79	23.47	3.97	0.33

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.23 ก้านวิธีสอน

ตาราง 23 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีววิทยาก้านวิธีสอน
ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเด็นปัญหา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				t
	2.00-2.99 (N = 272)		3.00 ขึ้นไป (N = 42)		
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
1. การเตรียมการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาชีววิทยา	3.22	1.09	3.02	1.01	1.18
2. อาจารย์สอนวิชาชีววิทยาโดยใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี	2.93	1.16	2.57	1.19	1.83
3. การใช้วิธีสอนแบบบรรยายของอาจารย์ที่สอนวิชาชีววิทยา	2.14	1.16	2.21	1.19	1.83
4. อาจารย์สอนวิชาชีววิทยาไปตามลำดับความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา	3.36	0.90	3.38	0.89	0.08
5. การสอนเน้นภาคทฤษฎีเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติในการสอนวิชาชีววิทยา	3.31	1.38	3.21	1.24	0.46
6. สมรรถภาพในการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาชีววิทยา	3.35	0.82	3.40	0.69	0.43
7. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนของวิชาชีววิทยา	3.40	1.33	3.57	1.13	0.88
8. การให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเกี่ยวกับวิชาชีววิทยา	3.48	1.28	3.33	1.28	0.69
9. ปัญหาที่อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาจนตามไม่ทัน	2.07	0.98	2.16	1.06	0.53
10. อาจารย์ที่สอนวิชาชีววิทยาใช้วิธีสอนที่น่าสนใจ	2.80	0.87	2.52	0.73	2.22*
11. การลอกงานเกี่ยวกับวิชาชีววิทยาของเพื่อนนักศึกษามาส่งอาจารย์	3.12	1.17	3.21	1.48	0.37
12. อาจารย์ต้องเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการทบทวนความรู้เดิมของนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีววิทยา	3.63	0.98	3.90	1.08	1.50
13. นักศึกษาประสบปัญหาไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาชีววิทยาที่เรียน	2.86	0.96	3.11	0.73	2.00*
ผลรวม	39.72	6.21	39.64	5.34	0.08

ผลการทดสอบความแตกต่างจากตาราง 23 ปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านวิธีสอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มดังนี้

1. การใช้วิธีสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาชีวเคมี ปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีความเห็นในประเด็นที่ว่า อาจารย์ใช้วิธีสอนที่น่าสนใจ น้อยกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า

2. ปัญหาความไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาชีวเคมีที่เรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า สำหรับประเด็นปัญหาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม และมีปัญหามาประเด็นที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นพ้องกันว่าเป็นปัญหามากคือ

1. อาจารย์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากเกินไป ($\bar{X} = 2.14$ และ $\bar{X} = 2.21$)

2. อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาจนนักศึกษาตามไม่ทัน ($\bar{X} = 2.07$ และ

$\bar{X} = 2.16$)

2.24 การอุปกรณ์การสอน

ตาราง 24 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวศัพทวิทยา การอุปกรณ์การสอน ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเด็นปัญหา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				t
	2.00-2.99 (N = 272)		3.00 ขึ้นไป (N = 42)		
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเพียงพอของตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีวศัพทวิทยา	2.44	1.16	2.26	1.13	0.98
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาตำราเรียนวิชาชีวศัพทวิทยากับเนื้อหาของหลักสูตร	3.25	0.95	3.04	0.81	1.48
3. การใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ในการสอนวิชาชีวศัพทวิทยา	2.26	0.87	2.11	0.76	1.09
4. อุปกรณ์การสอนที่อาจารย์ใช้ในวิชาชีวศัพทวิทยา สอดคล้องกับเรื่องที่เรียน	3.36	1.03	3.28	1.13	0.39
5. อุปกรณ์การสอนช่วยให้เข้าใจบทเรียนวิชาชีวศัพทวิทยา	3.64	0.98	3.33	1.03	1.83
6. ความเพียงพอของปริมาณอุปกรณ์การสอนวิชาชีวศัพทวิทยา	2.56	1.11	2.45	1.02	0.65
7. สภาพของอุปกรณ์การสอนวิชาชีวศัพทวิทยา	3.07	1.02	3.04	1.13	0.13
ผลรวม	20.61	4.61	19.54	4.66	1.37

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 24 ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักศึกษา กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 2.99 และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป สำหรับประเด็นปัญหาที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าเป็นปัญหามากคือ การใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ในการสอนวิชาชีวศัพทวิทยา ($\bar{X} = 2.26$ และ $\bar{X} = 2.11$) ซึ่งหมายความว่า อาจารย์ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชาชีวศัพทวิทยา (โปรดดูคำถามในแบบสอบถาม ข้อ 36 หน้า 112)

2.25: ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ตาราง 25 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูด้านการวัดผลและการประเมินผล ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเด็นปัญหา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			t
1. การสอนวิชาชีพครูแต่ละครั้ง ข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	3.51	0.93		0.57
2. ความยากง่ายของข้อสอบวิชาชีพครู	4.06	1.08		0.56
3. ความเหมาะสมของเวลาในการสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้ง	3.98	1.14		2.89**
4. ทานพอใจผลการตัดสินผลการเรียนวิชาชีพครู	3.02	1.01		0.53
5. การวัดผลในวิชาชีพครูสามารถวัดได้ครอบคลุมเจตมุงหมายของหลักสูตร	3.19	0.98		1.08
6. นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการวัดผลในวิชาชีพครู	2.43	1.08		0.67
7. การสอบช่วยให้มีความเข้าใจในการเรียนวิชาชีพครู	3.05	0.93		0.74
8. การสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้งมีการป้องกันการทุจริตอย่างดี	3.76	1.04		0.10
ผลรวม	27.04	4.37	27.92	1.23

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 25 จะเห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างทัศนะโดยส่วนรวมด้านการวัดผลและการประเมินผลของนักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 - 2.99 และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า เห็นว่าประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเวลาในการสอบวิชาชีพรุแต่ละครั้ง เป็นปัญหามากกว่า นักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่ง

ส่วนปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม

2.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพรุ ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

2.3.1 ด้านโครงสร้างของหลักสูตร

ตาราง 26 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพรุด้านโครงสร้างของหลักสูตร ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเด็นปัญหา	ป.กศ.ชั้นสูง (N = 220)		ปริญญาตรี (N = 94)		t
	$\bar{X}$	s	$\bar{X}$	s	
1. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาชีพรุ เมื่อเทียบกับหน่วยกิตของหลักสูตรทั้งหมด	4.19	1.04	3.93	1.14	1.85
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาบังคับในวิชาชีพรุ	3.86	1.15	3.68	1.15	1.28
3. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกในวิชาชีพรุ	3.25	1.31	3.00	1.28	1.62
4. ประโยชน์ของวิชาในกลุ่มวิชาชีพรุที่คาดว่าจะออกไปเป็นครู	3.74	1.01	3.56	1.11	1.32
5. ความเพียงพอของวิชาชีพรุที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.50	1.13	3.30	1.05	1.44
6. ปัญหาการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาชีพรุ	2.58	1.20	2.42	1.11	1.10
7. ขาดอาจารย์สอนในบางสาขาวิชาเลือก	2.92	1.30	2.53	1.21	2.58**
8. นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป	2.72	1.26	2.72	1.43	0.00

ตาราง 26 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ป.กศ.ชั้นสูง (N = 220)		ปริญญาตรี (N = 94)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
9. ไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาได้ตามที่ต้องการ	2.43	1.33	1.18	1.12	4.19**
10. ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาที่ภาควิชาพร้อมที่จะเปิดสอน	3.59	1.31	3.63	1.28	0.26
ผลรวม	32.81	4.96	30.62	4.58	3.78**

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 26 สรุปได้ดังนี้

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูง และนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นค่านิยมโครงสร้างของหลักสูตรโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูง

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองระดับใน 2 ประเด็น ซึ่งทั้งสองประเด็นนี้นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ประเด็นปัญหาทั้งสองนี้ ได้แก่

1. การขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือกของวิชาชีพครู

2. ไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกในหมวดวิชาการศึกษาได้ตามที่ต้องการ ซึ่งในประเด็นนี้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าเป็นปัญหามาก ($\bar{X} = 1.18$) ในขณะที่นักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.43$)

ส่วนปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองระดับ

2.3.2 ค่านี้อาของหลักสูตร

ตาราง 27 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาวิชิพครุค่านนี้อาของหลักสูตร คำนวณคะแนนของนักศึกษาคำนวณตามระดับการศึกษา

ประเด็นปัญหา	ป.ศ.ชั้นสูง (N = 220)		ปริญญาตรี (N = 94)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเหมาะสมของเวลาและเนื้อหาของรายวิชาวิชิพครุ	3.75	1.26	3.80	1.25	0.34
2. ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของลำดับเนื้อหาในกลุ่มวิชาวิชิพครุ	3.19	0.93	2.89	0.85	2.78**
3. ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาวิชิพครุกับระดับของผู้เรียน	4.35	0.99	4.08	1.07	2.11*
4. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาวิชิพครุกับการดำรงชีวิต	3.51	1.01	2.98	0.98	4.31**
5. ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชาวิชิพครุ	3.41	1.01	3.06	0.94	2.93**
6. ความเข้าใจของเนื้อหาวิชาวิชิพครุ	2.40	0.98	2.80	1.13	2.39*
7. นักศึกษาคำนวณนำเนื้อหาวิชาวิชิพไปปฏิบัติจริงได้	3.35	0.97	3.05	0.93	2.57*
ผลรวม	24.08	3.67	22.70	3.97	2.87**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 27 สรุปได้ดังนี้คือ

คำนวณโดยส่วนรวมค่านนี้อาของหลักสูตรระหว่างนักศึกษาระดับ ป.ศ.ชั้นสูง และระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับ ป.ศ.ชั้นสูง

จากการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายประเด็นปัญหา ปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าประเด็นปัญหา 5 ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

1. ความสัมพันธ์ต่อเนื่องของลำดับเนื้อหาในกลุ่มวิชา วิชาชีพครู
2. ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูกับการดำรงชีวิต
3. ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับเนื้อหาของวิชา วิชาชีพครู
4. นักศึกษาสามารถนำเนื้อหาวิชา วิชาชีพครูไปปฏิบัติจริงได้
5. ความยากง่ายของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครูกับระดับของผู้เรียน

สำหรับประเด็นปัญหาที่นักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี มีอยู่เพียงประเด็นเดียวคือ ความซ้ำซ้อนของ เนื้อหาวิชา วิชาชีพครู ส่วนประเด็นปัญหาที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักศึกษาทั้งสองระดับมีเพียงประเด็นเดียวคือ ความเหมาะสมของ เวลาและเนื้อหาของ รายวิชา วิชาชีพครู

2.33 ก้านวิธีสอน

ตาราง 28 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชา วิชาชีพครูก้านวิธีสอน ตามทัศนะของนักศึกษา จากแนกตามระดับการศึกษา

ประเด็นปัญหา	ป.กศ.ชั้นสูง (N = 220)		ปริญญาตรี (N = 94)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การเตรียมการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชา วิชาชีพครู	3.21	1.08	3.14	1.09	0.51
2. อาจารย์สอนวิชา วิชาชีพครูโดยใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี	2.91	1.15	2.81	1.22	0.63
3. การใช้วิธีสอนแบบบรรยายของอาจารย์ที่สอนวิชา วิชาชีพครู	2.16	0.99	2.12	0.94	0.34
4. อาจารย์สอนวิชา วิชาชีพครูตามลำดับความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา	3.49	0.88	3.08	0.87	3.76**

ตาราง 28 (ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ป.กศ.ชั้นสูง (N = 220)		ปริญญาดริ (N = 94)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
5. การสอนเน้นภาคทฤษฎีเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติในการสอนวิชา ชีววิทยา	3.45	1.35	2.92	1.33	3.23**
6. สมรรถภาพในการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาชีววิทยา	3.40	0.81	3.25	0.78	1.52
7. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ของวิชาชีววิทยา	3.42	1.32	3.41	1.29	0.07
8. การให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เกี่ยวกับวิชาชีววิทยา	3.48	1.32	3.40	1.19	0.53
9. ปัญหาที่อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบ เนื้อหาจนตามไม่ทัน	2.04	1.01	2.19	0.95	1.25
10. อาจารย์ที่สอนวิชาชีววิทยาใช้วิธีสอนที่น่าสนใจ	2.76	0.87	2.76	0.84	0.02
11. การลดงานเกี่ยวกับวิชาชีววิทยาของเพื่อนนักศึกษามาส่งอาจารย์	2.90	1.18	3.68	1.15	5.43**
12. อาจารย์ต้องเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการทบทวนความรู้เดิม ของนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีววิทยา	3.58	1.04	3.88	0.86	2.65**
13. นักศึกษาประสบปัญหาไม่เข้าใจวิชาชีววิทยาที่เรียน	2.87	0.93	2.94	0.93	0.60
ผลรวม	39.73	5.97	39.64	6.41	0.11

การทดสอบความแตกต่างในตาราง 28 ปรากฏดังต่อไปนี้

นักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง และระดับปริญญาตรี มีความเห็นด้านวิธีสอน โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหาแล้ว พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักศึกษาทั้งสองระดับ ดังนี้คือ

ประเด็นปัญหาที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

1. การสอนวิชาวิธีครูของอาจารย์ตามลำดับความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา นักศึกษาปริญญาตรี เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันน้อยกว่าความเห็นของนักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี เห็นว่าสัดส่วนการสอนวิชาวิธีครูภาคทฤษฎีเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติ ยังไม่เหมาะสมมากกว่าความเห็นของนักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง

สำหรับประเด็นปัญหาที่นักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า นักศึกษาปริญญาตรีมี 2 ประเด็นคือ

1. การลงงานเกี่ยวกับวิชาวิธีครูของเพื่อนมาส่งอาจารย์

2. การที่อาจารย์เสียเวลาทบทวนความรู้เดิมของนักศึกษา

ปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองระดับ และมีปัญหาอยู่ 2 ประเด็นที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าเป็นปัญหามากคือ

1. อาจารย์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากเกินไป ($\bar{X} = 2.16$ และ $\bar{X} = 2.12$)

2. ปัญหาที่อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาจนนักศึกษาตามไม่ทัน ($\bar{X} = 2.04$

และ $\bar{X} = 2.19$)

2.34 ค่านุภาพการสอน

ตาราง 29 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู
ค่านุภาพการสอน ตามทัศนะของนักศึกษา จาแนกตามระดับการศึกษา

ประเด็นปัญหา	ป.กศ.ชั้นสูง (N = 220)		ปริญญาตรี (N = 94)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ความเพียงพอของตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพครู	2.56	1.15	2.08	1.09	3.51**
2. ความเหมาะสมของ เนื้อหาตำราเรียนวิชาชีพครูกับเนื้อหาของหลักสูตร	3.35	0.95	2.92	0.81	4.05**
3. การใช้ค่านุภาพการสอนของอาจารย์ในการสอนวิชาชีพครู	2.25	0.90	2.20	0.76	0.57
4. ค่านุภาพการสอนที่อาจารย์ใช้ในวิชาชีพครูสอดคล้องกับเรื่องที่เรียน	3.37	1.07	3.29	0.99	0.59
5. ค่านุภาพการสอนช่วยให้เข้าใจบทเรียนวิชาชีพครู	3.72	0.98	3.31	0.98	3.37**
6. ความเพียงพอของปริมาณค่านุภาพการสอนวิชาชีพครู	2.65	1.12	2.31	1.02	2.54*
7. สภาพของค่านุภาพการสอนวิชาชีพครู	3.12	0.99	2.94	1.13	1.03
ผลรวม	21.05	4.49	19.09	4.67	3.43**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 29 สรุปได้ดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นในค่านอุปถัมภ์การสอนโดยส่วนรวมว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นปัญหา พบว่าประเด็นต่อไปนี้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่าปัญหามากกว่านักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง

1. ปริมาณของตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีพรู
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาตำราเรียนวิชาชีพรูกับเนื้อหาของหลักสูตร
3. ประโยชน์ของอุปถัมภ์การสอนที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนวิชาชีพรู
4. ปริมาณของอุปถัมภ์การสอนวิชาชีพรู

ปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ส่วนปัญหาการใช้อุปถัมภ์การสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาชีพรู นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าเป็นปัญหามาก ($\bar{X} = 2.25$ และ $\bar{X} = 2.20$) กล่าวคือ อาจารย์ไม่ค่อยใช้อุปถัมภ์การสอนในการสอนวิชาชีพรู

2.35 ก้านการวัดผลและการประเมินผล

ตาราง 30 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาพีชคณิตก้านการวัดผลและการประเมินผล ตามทัศนะของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเด็นปัญหา	ป.กศ.ชั้นสูง (N = 220)		ปริญญาตรี (N = 94)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. การสอบวิชาพีชคณิตแต่ละครั้ง ขอสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	3.58	0.91	3.38	0.94	1.72
2. ความยากง่ายของข้อสอบวิชาพีชคณิต	4.08	1.10	4.07	1.02	0.05
3. ความเหมาะสมของเวลาในการสอบวิชาพีชคณิตแต่ละครั้ง	3.97	1.15	4.21	1.01	1.80
4. ท่านพอใจผลการตัดสินใจผลการเรียนวิชาพีชคณิต	3.05	1.03	2.98	0.98	0.56
5. การวัดผลในวิชาพีชคณิตสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.24	0.98	3.17	0.95	0.59
6. นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนก้นการวัดผลในวิชาพีชคณิต	2.51	1.10	2.18	0.99	2.61**
7. การสอบช่วยให้มีความเข้าใจในการเรียนวิชาพีชคณิต	3.13	0.92	2.91	0.93	1.93
8. การสอบวิชาพีชคณิตแต่ละครั้งมีการป้องกันการทุจริตอย่างถี่	3.87	0.95	3.53	1.18	2.46*
ผลรวม	27.46	4.26	26.45	4.56	1.82

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 30 จะเห็นว่านักศึกษาทั้งสองระดับมีความเห็น โดยส่วนรวมด้านการวัดผลและการประเมินผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นปัญหา พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักศึกษา ทั้งสองกลุ่มอยู่ 2 ประเด็น ซึ่งนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับ ป.ศ.ชั้นสูง คือ

1. การมีส่วนร่วมในการวางแผนเกณฑ์การวัดผลในวิชาชีพครู กล่าวคือ นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนเกณฑ์การวัดผลในวิชาชีพครูซึ่งในประเด็นนี้นักศึกษาระดับปริญญาตรี เห็นว่าเป็นปัญหาระดับมาก ($\bar{X} = 2.18$)

2. การป้องกันการทุจริตในการสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้ง

ส่วนปัญหาประเด็นอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างในปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครูระหว่าง
ทัศนะของอาจารย์และของนักศึกษา

การ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 3 นี้ เป็นการ เสนอผลการวิเคราะห์
ความแตกต่างของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างทัศนะของอาจารย์และของนักศึกษา
ซึ่งได้ทำการทดสอบทั้ง 5 ด้าน โยนำผลรวมของคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านระหว่างทัศนะของอาจารย์
และทัศนะของนักศึกษามาเปรียบเทียบกัน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตาราง 31

ตาราง 31 เปรียบเทียบผลรวมของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู
ตามทัศนะของอาจารย์และของนักศึกษา

ปัญหาการ เรียนการสอนวิชาชีพครู	คะแนนเต็ม	อาจารย์ (N = 119)		นักศึกษา (N = 314)		t
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. ด้านโครงสร้างของหลักสูตร	50.00	34.94	4.96	32.16	4.95	5.20**
2. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	35.00	23.61	3.53	23.66	3.82	0.14
3. ด้านวิธีสอน	65.00	44.90	5.68	39.71	6.10	8.32**
4. ด้านอุปกรณ์การสอน	35.00	23.37	3.87	20.46	4.63	6.59**
5. ด้านการวัดผลและการประเมินผล	40.00	31.94	4.16	27.16	4.37	10.50**
ผลรวม	225.00	158.78	15.86	143.17	17.48	8.88**

จากการ 31 ปรากฏว่า หัสนะโดยส่วนรวมของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างอาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้าน พบว่าปัญหาต่อไปนี้ เป็นปัญหาของนักศึกษามากกว่าอาจารย์คือ

1. ด้านโครงสร้างของหลักสูตร
2. ด้านวิธีสอน
3. ด้านอุปกรณ์การสอน
4. ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ส่วนปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา

ตอนที่ 4 การเสนอความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้รับจากข้อคำถาม

ปลายเปิด

การเสนอข้อมูลในตอนที่ 4 นี้ เป็นการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในวิชาชีพครูของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้รับจากข้อคำถามปลายเปิด การนำเสนอได้จัดกระทำเป็นรายด้าน โดยแสดงความถี่และจัดอันดับความคิดเห็นแต่ละข้อ พร้อมทั้งแสดงว่านวนร้อยละของความถี่เห็นแต่ละด้านไว้อย่างไร ดังแสดงไว้ในตาราง 32 ดังนี้

ตาราง 32 แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาชีพครูจากข้อคำถามปลายเปิด

อันดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่	คิดเป็นร้อยละ
1	<u>ด้านโครงสร้างของหลักสูตร</u> ควรเปิดวิชาเลือกเพิ่มเติมและให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนวิชาเลือกเอง ไม่ใช่วิทยาลัยเป็นผู้เลือกให้	28	44.44
2	การฝึกสอนโดยใช้เวลาเพียงครึ่งภาคเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้อย่างน้อยเป็นหนึ่งภาคเรียน	13	20.63
3	วิชาการศึกษา 231, 232, 432 และ 433 ไม่ควรรวมวิธีสอนวิชาต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน เพราะเวลาน้อยไม่เพียงพอแก่การฝึกฝนและซ่อมสอน ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ไม่เต็มที่ ควรแยกวิธีสอนวิชาต่าง ๆ ออกจากกันและเพิ่มค่าหน่วยกิตให้มากขึ้น	10	15.87
4	ควรจัดการสอนให้เป็นไปตามลำดับวิชา เช่นจิตวิทยาการศึกษาควรได้เรียนก่อนการฝึกสอนเพื่อที่นักศึกษาจะได้นำความรู้ในวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ในการฝึกสอนได้	7	11.11
5	ควรจัดสอนวิชาเกี่ยวกับระเบียบและกฎหมายที่ครูควรทราบ เพื่อที่จะนำไปใช้เมื่อเป็นครู	5	7.93

ตาราง 32 (ต่อ)

อันดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่	คิดเป็นร้อยละ
<u>ด้านเนื้อหาของหลักสูตร</u>			
1	เนื้อหาวิชา ศัพทมูลวิทยาซ้ำซ้อนกัน ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และเป็น การเสียเวลากับเรื่องที่เรียนแล้วต้องเรียนอีก	44	53.01
2	เนื้อหาบางวิชากว้างและมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้เกิดความเร่งรีบในการเรียนการสอน และกิจกรรม การเรียนการสอนไม่ไคล่ล สมควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา	25	30.12
3	เนื้อหาวิชา ศัพทมูลวิทยา เน้นการปฏิบัติและสามารถนำไปใช้จริงได้	11	13.15
4	ควรมีการสัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ศัพทมูลวิทยาใหม่ เพื่อขจัดรายละเอียด ของ เนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกันให้น้อยลง	3	3.61
<u>ด้านวิธีสอน</u>			
1	การสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา เน้นการปฏิบัติจริงให้มากกว่าภาคทฤษฎี	35	24.47
2	อาจารย์ควรใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา	29	20.27
3	อาจารย์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ควรลดการสอนแบบบอกจก และบรรยายให้น้อยลง	25	17.48
4	การสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา ใช้วิธีสอนใหม่ ๆ และใช้เทคนิควิธีสอนหลาย ๆ วิธี และควรมีตัวอย่างประกอบมาก ๆ	25	17.48
5	อาจารย์เร่งสอนเพราะเนื้อหามากจึง เน้นแต่ภาคทฤษฎี ขาดการลง ปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน การเรียนการสอนไม่ไคล่ล เท่าที่ควร สมควรขยายเวลาเพิ่มขึ้น	12	8.39

ตาราง 32 (ต่อ)

อันดับที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่	คิดเป็นร้อยละ
6	ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนบ้าง โดยการแสดงความคิดเห็นและซักถาม	11	7.69
7	อาจารย์สั่งงานคนคว้ามกเกินไป ทำให้ยุ่งยากในการเรียนวิชาอื่น ๆ	6	4.19
<u>ด้านอุปกรณ์การสอน</u>			
1	อุปกรณ์การสอนวิชาศัพทมูลน้อยเกินไป บางอย่างชำรุดใช้การไม่ได้ และล้าสมัย ควรจัดหาอุปกรณ์เพิ่มขึ้น	55	59.13
2	วิทยาลัยควรจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอนไว้บริการแก่อาจารย์และนักศึกษา	12	12.9
3	อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ไม่ควรเก็บไว้เฉย ๆ ในลักษณะตั้งโชว์ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีใช้บ้าง	8	8.6
4	ตำราเรียนและหนังสือประกอบการค้นคว้าทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศมีน้อย และค่อนข้างล้าสมัย	6	6.45
5	การกำหนดให้นักศึกษาไปทำอุปกรณ์มาเองบางครั้งไม่ได้ผลเท่าที่ควร	5	4.3
6	ขาดงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์การสอน	4	4.3
7	เพียบพันที่ภาพหรือภาพยนตร์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาศัพทมูล ควรบรรยายเป็นภาษาไทย	3	3.22
<u>ด้านการวัดผลและการประเมินผล</u>			
1	อาจารย์ควรมีใจเป็นกลางและมีความยุติธรรมในการตัดสินผลการเรียน	16	28.07
2	การวัดผลส่วนใหญ่เป็นการวัดความรู้ความจำมากกว่าการปฏิบัติ ควรแบ่งสัดส่วนของคะแนนให้มากทางการปฏิบัติ	10	17.54

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวพิศครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร วิธีสอน อุปกรณ์การสอน การวัดผลและการประเมินผล
2. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวพิศครูตามทัศนะของอาจารย์ที่มี เพศ วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวพิศครูตามทัศนะของนักศึกษาที่มี เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวพิศครูระหว่างนักศึกษาและอาจารย์

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. อาจารย์ที่มี เพศ วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวพิศครูแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวพิศครูแตกต่างกัน
3. อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวพิศครูแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มอาจารย์ที่ทำการสอนวิชาชีวพิศครูในปีการศึกษา 2520 ในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำนวน 119 คน และกลุ่มนักศึกษา

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ 2 และระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2520 จำนวน 314 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 ฉบับ สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ ฉบับของอาจารย์และฉบับของนักศึกษา แต่ละฉบับแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู แบ่งเป็น 5 ด้านคือ

1. โครงสร้างของหลักสูตร
2. เนื้อหาของหลักสูตร
3. วิธีสอน
4. อุปกรณ์การสอน
5. การวัดผลและการประเมินผล

ข้อสุดท้ายของคำถามแต่ละด้านเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในแต่ละด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติคำนวณหาค่าต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวน
2. ใช้ $t - test$ ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม
3. ใช้ $F - test$ ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยมากกว่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวศัพทระหว่างทัศนะของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง อาจารย์ชายมีความเห็นโดยส่วนรวมนับโครงสร้างของหลักสูตร ว่าเป็นปัญหามากกว่าทัศนะของอาจารย์หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะใน 3 ประเด็นต่อไปนี้ อาจารย์ชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ

- 1) ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของวิชาเลือกในวิชาชีวศัพท
- 2) ความเพียงพอของวิชาชีวศัพทที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- 3) ปัญหาการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาชีวศัพท

ส่วนปัญหาค้นอื่น ๆ คือ คำนเนื้อหาของหลักสูตร คำนวิธีสอน คำนอุปกรณ์การสอน และคำนการวัดผลและการประเมินผล อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวศัพทระหว่างทัศนะของอาจารย์วุฒิปริญญาตรี และอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี

อาจารย์วุฒิปริญญาตรี และอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวศัพทโดยส่วนรวมทุกค่าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จากผลการวิเคราะห์รายละเอียดของปัญหาค้นแต่ละค่าน พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มในบางประเด็นปัญหา ดังนี้

คำนเนื้อหาของหลักสูตร อาจารย์วุฒิปริญญาตรี เห็นว่าความยากง่ายของเนื้อหาวิชาชีวศัพทกับระดับของผู้เรียน เป็นปัญหาน้อยกว่าอาจารย์วุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี อย่างไรก็ตามความเห็นของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นปัญหาน้อย ($\bar{X} = 4.63$ และ $\bar{X} = 4.29$) ซึ่งหมายความว่าความยากง่ายของเนื้อหาวิชาชีวศัพทอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

คำแนะนำสอน ประเด็นที่อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในชั้นเรียนเกี่ยวกับวิชาชีพครู อาจารย์ผู้วิจัยปริญญาตรีเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์ผู้วิจัยสูงกว่าปริญญาตรี

คำแนะนำการการสอน อาจารย์ผู้วิจัยปริญญาตรีเห็นว่า 2 ประเด็นต่อไปนี้ เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์ผู้วิจัยสูงกว่าปริญญาตรีคือ

1) ความเพียงพอของตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอน
วิชาชีพครู

2) ความเพียงพอของปริมาณอุปกรณ์การสอนวิชาชีพครู

คำแนะนำการวัดผลและการประเมินผล ปัญหาเรื่องนักศึกษามาร้องเรียนเกี่ยวกับการตัดสินใจผลการเรียนวิชาชีพครู เป็นประเด็นปัญหาที่อาจารย์ผู้วิจัยปริญญาตรี เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่าอาจารย์ผู้วิจัยสูงกว่าปริญญาตรี \ แก่ความเห็นของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มแสดงว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ($\bar{X} = 4.63$ และ $\bar{X} = 4.30$)

3. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างทัศนะของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน

อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างทัศนะของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง นักศึกษาชายมีความเห็นโดยส่วนรวมค่านี้อาสาของหลักสูตรว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนปัญหาค่านี้อาสาของหลักสูตร คำแนะนำสอน คำแนะนำอุปกรณ์การสอน และคำแนะนำการวัดผลและการประเมินผล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างทัศนะของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

5. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ระหว่างทัศนะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

นักศึกษาในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีความเห็นโดยรวมต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชา ชีพจรทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ปัญหาการเรียนการสอนวิชา ชีพจร ระหว่างทัศนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

นักศึกษาทั้งสองระดับมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในปัญหา 3 ด้านคือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านเนื้อหาของหลักสูตร และด้านอุปกรณ์การสอน โดยที่นักศึกษาปริญญาตรีเห็นว่าปัญหามากกว่านักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง ส่วนปัญหาด้านวิธีสอน และด้านการวัดผล และการประเมินผล ไม่พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม

รายละเอียดปัญหานักศึกษาทุกกลุ่มให้คะแนนความเห็นไว้ต่ำมากคือ อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 ซึ่งหมายความว่าปัญหามากมีดังนี้

- 1) การไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกได้ตามที่ต้องการ
- 2) การใช้วิธีสอนแบบบรรยายของอาจารย์ที่สอนวิชา ชีพจร คืออาจารย์ใช้

วิธีสอนแบบบรรยายมากเกินไป

- 3) ปัญหาที่อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาจนตามไม่ทัน
- 4) การใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ที่สอนวิชา ชีพจร คืออาจารย์ไม่ค่อย

ใช้อุปกรณ์การสอนในการสอนวิชา ชีพจร

7. ปัญหาการเรียนการสอนวิชา ชีพจร ระหว่างทัศนะของนักศึกษาและของอาจารย์

นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นแตกต่างกันในปัญหา 4 ด้านต่อไปนี้คือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าปัญหามากกว่าอาจารย์

ส่วนปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างทัศนะของนักศึกษาและอาจารย์

อภิปรายผล

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวิตครูตามทัศนะของอาจารย์

1.1 อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความเห็นต่างกันเฉพาะด้านโครงสร้างของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ปัญหาคำนึงเนื้อหาของหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การที่อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีทัศนะต่างกันเฉพาะด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยอาจารย์ชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์หญิงนั้น อาจพิจารณาได้ว่า โครงสร้างของหลักสูตร เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักการและกฎเกณฑ์ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดไว้เป็นหลักตายตัวให้ปฏิบัติ แต่อาจารย์หญิงอาจมีลักษณะทั้งที่ อบอวล - หกสูตร (อบอวล หกสูตร 2516 : 219) ศึกษาพบว่า ครูหญิงมีความเกรงใจมากกว่าครูชาย และมีลักษณะของความว่าง่าย ถ่อมตน ขึ้นอยู่กับผู้อื่น อีกทั้งถือธรรมเนียมและระเบียบแบบแผน ซึ่งลักษณะเช่นนี้ตรงกับที่ ดีเวสต์ (อบอวล หกสูตร 2516 : 219 อ้างอิงมาจาก McDavid and Harari 1968 : 479) พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะทำตามความมุ่งหวังและปทัสถานของสังคม มากกว่าเพศชาย ด้วยเหตุนี้ อาจารย์หญิงจึงมีความเห็นที่จะยอมรับโครงสร้างของหลักสูตร และเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยกว่าอาจารย์ชาย

สำหรับด้านเนื้อหาของหลักสูตร วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และการวัดผล และการประเมินผล ซึ่งอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความเห็นไม่แตกต่างกันนั้น อาจจะเป็นเพราะว่า ปัญหาในด้านเหล่านี้โดยเนื้อหาสาระและการปฏิบัติแล้ว สามารถยึดหยุ่นและมีวิธีดำเนินการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ จึงทำให้ทั้งอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงแสดงทัศนะว่ามีปัญหาไม่แตกต่างกัน เพราะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและปัญหาได้ ซึ่ง ยนต์ ชุ่มจิต (ยนต์ ชุ่มจิต 2520 : 82) ได้ศึกษาพบว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีปัญหาที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน เพราะสามารถรับภารกิจ และแก้ไขอุปสรรคปัญหาในการดำเนินงานได้ดีเท่า ๆ กัน

1.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของอาจารย์ เมื่อจำแนกตามวุฒิ การศึกษา ปรากฏว่า อาจารย์วุฒิปริญญาตรี และอาจารย์วุฒิสองวุฒิปริญญาตรี มีความเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งค้านกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ ศรีคุณ (สุวรรณ ศรีคุณ 2521 : 87) ซึ่งศึกษา พบว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีและวุฒิสองวุฒิปริญญาตรี มีปัญหาในด้านการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามการที่อาจารย์ทั้งสองระดับวุฒิมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาชีพครูไม่แตกต่างกันนั้น อาจเนื่องจากว่า อาจารย์ทั้งวุฒิปริญญาตรี และวุฒิสองวุฒิปริญญาตรี มีจำนวนชั่วโมงการสอนต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ยแล้วใกล้เคียงกัน ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่า อาจารย์ระดับปริญญาตรี สอน 9.4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อาจารย์วุฒิสองวุฒิปริญญาตรีสอน 9.2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ จึงทำให้อาจารย์ประสบปัญหาอันเนื่องมาจากการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน สาเหตุ อีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ทั้งสองระดับวุฒิมีโอกาสสอนนักศึกษากลุ่มเดียวกันได้ ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในลักษณะเดียวกัน นอกจากนี้ จากการศึกษาของ สมชาย วงศ์เกษม (สมชาย วงศ์เกษม 2519 : 135) ปรากฏว่าอาจารย์ที่มีวุฒิต่างกันมีความสามารถในการแก้ไข อุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานได้ก็เท่าเทียมกัน

1.3 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอน วิชาชีพครู คล้ายคลึงกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า หลักสูตร ของสภาการศึกษา พุทธศักราช 2519 ฉบับนี้เป็นหลักสูตรใหม่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติม ทั้งโครงสร้างและเนื้อหามากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มของวิชาชีพครู เป็นหลักสูตรที่นำมาใช้กับนักศึกษา ปีกหักครูรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นรุ่นแรก อาจารย์ผู้สอนก็มีโอกาสได้ศึกษา และ ใช้หลักสูตรนี้เป็นครั้งแรกเช่นกัน ซึ่งอาจเป็นผลให้อาจารย์ทั้งที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย และที่มี ประสบการณ์ในการสอนมานานกว่ามองเห็นปัญหาหรือประสบปัญหาคคล้าย ๆ กัน จึงทำให้อาจารย์ที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน ตามที่ ผลการวิจัยได้ปรากฏออกมา

2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูตามทัศนะของนักศึกษา

2.1 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูระหว่างทัศนะของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ปรากฏว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน

ซึ่งค้านกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันการอบรมเลี้ยงดูและการดำรงชีวิตในสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก กล่าวคือทั้งหญิงและชายได้รับการอบรมและการปฏิบัติตนคล้ายคลึงกัน มีเสรีภาพเท่ากัน และมีโอกาสในการแสดงออกเท่า ๆ กัน ดังนั้นเพศจึงไม่ใช่ตัวแปรที่มีอิทธิพลที่จะทำให้เกิดความแตกต่างทางความคิดเห็นต่อปัญหาใด นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงจึงมีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาปัญหาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาชายเห็นว่าด้านเนื้อหาของหลักสูตร เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง ผลปรากฏเช่นนี้สนับสนุนการวิจัยของ สมร สุจริต และคนอื่น ๆ (สมร สุจริต และคนอื่น ๆ 2520 : 112) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นและติดตามผลการเรียนวิชาการศึกษา 131 ของวิทยาลัยครูพระนคร พบว่า นักศึกษาชายแสดงความเห็นต่อระดับความรู้ที่ได้รับต่ำกว่านักศึกษาหญิง

2.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาวิชาชีพครูตามทัศนะของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนะต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับการวิจัยของ สมใจ ทินพงษ์ (สมใจ ทินพงษ์ 2512 : 95) ที่ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พบว่าความสามารถในการเรียนต่างกันมีปัญหาและความต้องการคล้ายคลึงกัน สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า มีความเห็นต่อปัญหาวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ทำการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปีที่ 2 ซึ่งเป็นปีที่นักศึกษากำลังจะสำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพ นักศึกษาย่อมเตรียมตัวและปรับปรุงตนเองให้พร้อมที่จะเผชิญปัญหาในการทำงานไว้อย่างเต็มที่ ประกอบกับวิชาการศึกษาที่นักศึกษาเรียน เป็นวิชาหลักที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน นักศึกษาไม่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำกว่าจำเป็นต้องเรียนรู้ ศึกษา และแก้ปัญหาในการเรียนวิชานี้เหมือนกัน จึงอาจทำให้มีความเห็นต่อปัญหาวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

2.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาวิชาชีพครูตามทัศนะของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเห็นว่าปัญหาด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านเนื้อหาของหลักสูตร และด้านอุปกรณ์การสอนเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูง

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน สาเหตุเพราะกระบวนการวิชาการศึกษาที่นักศึกษาทั้งสองระดับเรียนแตกต่างกัน เช่น ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูง เรียนวิชาการศึกษาเป็นวิชาบังคับ จำนวน 22 หน่วยกิต และวิชาการศึกษาเลือกอีกไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต แต่นักศึกษาระดับปริญญาตรีแม้ว่าจะเรียนวิชาการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูงคือ เรียนวิชาบังคับ 14 หน่วยกิต และวิชาเลือกอีกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต แต่ลักษณะของวิชาและเนื้อหาวิชา มีความลึกซึ้งกว่าของระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูง นอกจากนี้เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัญหา ด้านโครงสร้างของหลักสูตร พบว่าปัญหาเกี่ยวกับวิทยาลัยขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือก และเกี่ยวกับนักศึกษาไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาได้ตามที่ต้องการนั้นนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า นักศึกษาระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูง ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ เพราะจากสภาพที่เป็นจริง นักศึกษาไม่มีโอกาสได้เลือกเรียนวิชาเลือกตามที่หลักสูตรกำหนดให้เลือก แต่วิทยาลัยเป็นผู้เลือกและจัดให้เรียน ซึ่งอาจจะเนื่องจากไม่มีอาจารย์ผู้สอนหรือมีนักศึกษาเลือกเรียนบางวิชาเลือกน้อยเกินไปจนไม่สามารถจะเปิดสอนได้ ทั้งนี้เมื่อนักศึกษาปริญญาตรีมีสิทธิ์จะเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาได้ถึง 4 หน่วยกิต แต่ไม่มีโอกาสได้เลือกตามที่ต้องการ จึงทำให้เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง

สำหรับปัญหาด้านวิธีสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล ที่พบว่านักศึกษาทั้งสองระดับ มีความเห็นต่อปัญหาทั้งสองด้านนี้ไม่แตกต่างกันนั้น อาจจะเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูง และระดับชั้นปริญญาตรี เป็นอาจารย์ชุดเดียวกัน การใช้วิธีสอน พฤติกรรมการสอน ตลอดจนบุคลิกภาพของอาจารย์ก็เป็นแบบเดียวกัน ถึงผลการวิจัยของ ปิ่นวดี จิวงนรานุกรักษ์ (ปิ่นวดี จิวงนรานุกรักษ์ 2519 : 122) ที่ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่าอาจารย์ไม่ว่าจะสอนในภาควิชาใด ชั้นปีใด ส่วนใหญ่จะใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ทั้งนี้ทัศนะต่อปัญหาด้านวิธีสอนระหว่างนักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง และนักศึกษาระดับปริญญาตรี จึงไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกันกับปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผลซึ่งอาศัยเหตุผลทำนองเดียวกัน เพราะกระบวนการวัดผลและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องมาจากวิธีสอนนั่นเอง

3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพีชคณิตระหว่างทัศนะของนักศึกษาและของอาจารย์ ผลปรากฏว่า นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพีชคณิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพีชคณิตในชั้นเหล่านั้นเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์คือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งผลที่เกี่ยวกับด้านวิธีสอน สนับสนุนผลการวิจัยของ วาณี คีละเอียก (วาณี คีละเอียก 2520 : 120) ที่พบว่า นักศึกษามีปัญหาและแสดงความคาดหวังต่อบทบาทการสอนของอาจารย์สูงกว่าบทบาทที่เป็นจริง เป็นอันมาก กล่าวคือ นักศึกษาไม่พึงพอใจพฤติกรรมทางการสอนของอาจารย์ อันได้แก่การเตรียมการสอน ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน การเลือกใช้กิจกรรมการสอน และวิธีสอนให้เหมาะกับระดับของผู้เรียน การกำหนดงานให้ทำ เป็นต้น แสดงว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ และต้องการให้มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น

การที่นักศึกษามีความเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพีชคณิตด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้เป็นปัญหามากกว่าความเห็นของอาจารย์ ตามผลที่ปรากฏออกมานั้น นอกจากเพราะนักศึกษามีความต้องการและคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอนสูงแล้ว ยังอาจจะมาจากสาเหตุที่นักศึกษาและอาจารย์มีความสามารถและทักษะในการแก้ปัญหาต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาเป็นผู้ที่มี วัย ความรู้ ประสบการณ์ และความคุ้นเคยกับปัญหา น้อยกว่าอาจารย์ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาประสบปัญหา จึงอาจทำให้นักศึกษามองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ได้น้อยกว่าอาจารย์ จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาเห็นว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพีชคณิตในชั้นเหล่านั้นเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์

สำหรับปัญหาค้นเนื้อหาหลักสูตร ปรากฏว่า อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นในค่านี้นคล้ายคลึงกัน ซึ่งตรงกับผลวิจัยของ สุนทร คำโตนด (Kuntanod, 1977 : 6246 - A) ที่ศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยครู ที่มีต่อวิชาจิตวิทยา พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาจิตวิทยา และเห็นพ้องต้องกันว่า จิตวิทยาเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการฝึกหัดครู นอกจากนี้ทั้งอาจารย์และนักศึกษายังให้ความเห็นตรงกันอันแสดงถึงปัญหาของวิชาจิตวิทยาในวิทยาลัยครูว่า

เป็นวิชาที่ประสบผลสำเร็จน้อย และจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นในทุกสาขา และผู้วิจัยเองได้เสนอแนะไว้ด้วยว่า ควรมีการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของวิชาจิตวิทยาให้กระจ่างชัด อาจารย์และนักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมาย อีกทั้งเนื้อหาของวิชาจิตวิทยา ควรได้รับการประเมินผล และข้อมูลที่ใช้ควรจะต้องเกี่ยวข้องกับของคนไทย นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะให้จัดตั้งศูนย์การเรียน และให้มีการส่งเสริมการเขียนคำรวาทภาษาไทยด้วย

ข้อเสนอแนะต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา

ผลการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา พบว่า ประเด็นที่เป็นปัญหามากของนักศึกษาได้แก่ นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ใช้การบรรยายมากเกินไป อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหาจนนักศึกษาตามไม่ทัน และอาจารย์ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอน

ปัญหาดังกล่าวนี้ย่อมจะชี้แจงให้อาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยา เห็นจุดที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาจิตวิทยาให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นได้ กล่าวคือ

1. การใช้วิธีสอนแบบบรรยาย บางครั้งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก โดยเฉพาะกับวิชาที่มีเนื้อหามาก และเป็นเนื้อหาที่ต้องการคำอธิบาย อย่างไรก็ตาม ถ้าอาจารย์ผู้สอนมีโอกาสสอแทรกวิธีสอนอื่น ๆ บ้าง เช่น การอภิปรายแบบต่าง ๆ อาจจะทำให้นักศึกษาสนุกสนานและสนใจการเรียนการสอนมากขึ้นได้

2. ปัญหาที่อาจารย์ต้องเร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหา แม้จะเป็นสิ่งที่อาจารย์กระทำเพื่อรักษาผลประโยชน์ของนักศึกษา คือให้นักศึกษาได้มีความรู้เต็มตามที่หลักสูตรกำหนดก็ตาม แต่เมื่อนักศึกษาไม่สามารถจะรับและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ถูกเสนอมาได้ทั้งหมดในเวลาอันจำกัด ผลที่ออกมาจะไม่สมบูรณ์ถึงความคาดหวัง และอาจก่อให้เกิดปัญหาได้ หนทางที่จะลดปัญหานี้ลงอาจกระทำได้โดยการร่วมมือกับอาจารย์ผู้สอนวิชาต่าง ๆ คือร่วมกันศึกษาและพิจารณาเนื้อหาทั้งหมด เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาที่มีอยู่ ซึ่งจะช่วยให้ไม่เสียเวลา และนักศึกษาไม่เกิดความเบื่อหน่ายกับเรื่องที่ต้องเรียนซ้ำ ๆ

3. ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนของอาจารย์ ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอนนั้น เป็นปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ และสนับสนุนจากวิทยาลัย ในการจัดหาอุปกรณ์การสอน เพราะสาเหตุของการไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอน อาจเนื่องมาจาก

การขาดแคลนอุปกรณ์การสอน ทั้งผลการวิจัยครั้งนี้ที่ปรากฏว่าอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการขาดแคลนอุปกรณ์การสอนสำหรับวิชาชีพครู เป็นปัญหาค่อนข้างมาก

ข้อเสนอแนะต่อสถานศึกษา

1. การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพ ก็ต้องอาศัยอุปกรณ์การสอนประกอบด้วย โสດหนึ่งจากผลการศึกษาค้างนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นสอดคล้องกันในด้านอุปกรณ์การสอนว่ามีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการ นอกจากนี้ยังขาดแคลนตำราเรียนและหนังสือค้นคว้า ดังนั้นวิทยาลัยจึงควรจัดหาอุปกรณ์การสอน รวมทั้งตำราเรียน และหนังสือค้นคว้าอื่นเกี่ยวกับวิชาชีพครูให้เพียงพอแก่ความต้องการของอาจารย์และนักศึกษา สำหรับอุปกรณ์การสอน อาจจะจัดเป็นศูนย์อุปกรณ์ของวิทยาลัย รวบรวมอุปกรณ์การสอนที่กระจัดกระจายอยู่ตามภาควิชาต่าง ๆ มารวมไว้ที่ศูนย์ แล้วเปิดโอกาสให้อาจารย์และนักศึกษามาขอยืมใช้อุปกรณ์เหล่านั้นได้เมื่อต้องการ ขอสำคัญจำเป็นจะต้องอำนวยความสะดวกในการขอใช้บริการ เป็นอย่างดี มิฉะนั้นจะทำให้เกิดปัญหาว่าอาจารย์และนักศึกษาไม่ยอมมาขอใช้บริการจากศูนย์อุปกรณ์ เพราะความยุ่งยากในการขอยืม

2. การฝึกสอนเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งของการศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู เป็นช่วงเวลา ที่นักศึกษาจะสามารถนำความรู้อื่นเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี และวิธีสอนต่าง ๆ ไปทดลองปฏิบัติจริง ดังนั้นก่อนการออกฝึกสอน นักศึกษาจึงควรได้เรียนวิชาการศึกษาค้าง ๆ อันจำเป็นต่อการนำไปใช้ใน ระยะฝึกสอนให้ครบถ้วนเสียก่อน แต่ความจริงที่ปรากฏมีนักศึกษามางกลุ่มที่ไม่ได้เรียนวิชาการศึกษาค้างวิชาที่สำคัญก่อนออกฝึกสอนเช่นวิชาจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นผลเสียแก่นักศึกษาอย่างมาก ที่ไม่สามารถนำความรู้ที่พึงจะได้จากวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ในการฝึกสอน อีกทั้งยังเป็นผลร้ายต่อการสอนวิชานี้เองด้วย เพราะทฤษฎีที่สอนก็ยังคง เป็นทฤษฎีจนกระทั่งนักศึกษาสำเร็จการศึกษา ขาดโอกาสอันเหมาะสมที่จะให้นักศึกษานำทฤษฎีไปทดลองปฏิบัติจริงในการฝึกสอน เพราะฉะนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่วิทยาลัยจะต้องจัดให้นักศึกษาได้เรียนวิชาการศึกษาค้าง ๆ จนครบกระบวนการก่อนการออกฝึกสอน

ขอเสนอแนะต่อกรรมการฝึกหัดครู

1. กรรมการฝึกหัดครูควรเป็นศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือ และจัดสรรอุปกรณ์การสอน ตำราเรียน และหนังสือคนควา ให้แก่วิทยาลัยครูตามความต้องการของแต่ละวิทยาลัย

2. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครูฉบับพุทธศักราช 2519 โดยเฉพาะในกลุ่มวิชาชีพครู ซึ่งควรให้ความสนใจในเรื่องต่อไปนี้ คือ

2.1 ระยะเวลาของการฝึกสอนที่กำหนดไว้ครึ่งภาคเรียน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ ทั้งอาจารย์และนักศึกษา เห็นว่าการฝึกสอนเพียงครึ่งภาคเรียนเป็นปัญหาค่อนข้างมาก พร้อมทั้งเสนอแนะมาว่าควรจะต้องจัดเป็นการฝึกสอนตลอดทั้งภาคเรียน

2.2 ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาชีพครู จากการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ ปรากฏว่า วิชาชีพครูบางรายวิชามีความซ้ำซ้อนกัน เช่น ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาชีพครู บางรายวิชากับวิชาอื่น ๆ ได้แก่ ศึกษา 181 (โครงการสุขภาพในโรงเรียน ซ้ำซ้อนกับวิชา สุข 101 (สุขภาพส่วนบุคคล และชุมชน) เป็นต้น จึงควรที่กรรมการฝึกหัดครูจะได้ปรับปรุงด้านเนื้อหาของหลักสูตร เพื่อขจัดความซ้ำซ้อนนี้ให้หมดไป

2.3 รายวิชาของวิธีสอน เช่น ศึกษา 231 (วิธีสอนกลุ่มทักษะ) ศึกษา 232 (วิธีสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต) เป็นต้น การรวมวิธีสอนของหลายวิชาไว้ด้วยกัน แต่กำหนดเวลาไว้น้อย ทำให้การสอนไม่ไคล่สมบูรณ์ และนักศึกษาได้รับความรู้ไม่เพียงพอ ควรจะเพิ่มเวลาและหน่วยกิตสำหรับรายวิชาวิธีสอนให้มากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่

ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาค้างนี้เป็นการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูโดยส่วนรวม ปัญหาที่ได้จึงอยู่ในลักษณะกว้าง และเป็นหลักใหญ่ ๆ เท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรได้ศึกษาปัญหาของวิชาชีพครูเป็นรายวิชา ซึ่งจะช่วยให้เห็นปัญหาได้อย่างเฉพาะเจาะจง และเด่นชัดขึ้น

2. เกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษาในด้านกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่เรียนในวิชาเอกต่าง ๆ กันด้วย และในส่วนของอาจารย์ก็เช่นกัน ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของอาจารย์ที่สอนในแต่ละภาควิชา เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหามาให้ช่วยเหลือได้ตรงจุดยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู, กรม และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ รายงานการวิจัยเรื่อง
การติดตามผลการฝึกหัดครู เอรารังการพิมพ์ 2519, 213 หน้า
- การฝึกหัดครู, สภา หลักสูตรการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 โรงพิมพ์ตำรวจ มกราคม 2520,
 278 หน้า
- จวงจันทร์ ชูทิศอุทัย สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาครูของนิสิตครูศาสตร์ที่มีและไม่มีประสบการณ์การสอน
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 73 หน้า อัดสำเนา
- ชนิกา พิชัยณรงค์สงคราม "ปัญหาสำคัญในระบบการศึกษาของไทย" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
 6(11) : 49 - 50 มิถุนายน 2515
- บุญเกื้อ ควรหาเวช การสำรวจสถานภาพความต้องการในการใช้สื่อการสอนของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2520, 496 หน้า อัดสำเนา
- บุญจิตต์ ณะ ลาเลียง การสำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษา ปีการศึกษา 2510
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, 102 หน้า อัดสำเนา
- ปริศนา เพียรทองษ์ ความต้องการและปัญหาของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. เกี่ยวกับการใช้
โสตทัศนวัสดุในการฝึกสอน ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2516
 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 95 หน้า อัดสำเนา
- ปิ่นวดี จิระนารักษ์ ศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2519, 122 หน้า อัดสำเนา
- เพ็ญศรี ชีระวรพฤษ เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการศึกษาของนักเรียนฝึกหัดครู หลักสูตร ป.ป.
และ ป.กศ. ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ประจำปีการศึกษา 2512 ปรินิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 78 หน้า อัดสำเนา

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ "เขาลิขิตครูประถมกันอย่างไร" ศูนย์ศึกษา 18 (1) : 47

มกราคม - กันยายน 2515

ภรณี ธรรมพัฒนกุล ปัญหาการเลือก การผลิต และการใช้ วัสดุต้นวัสดุของอาจารย์ในวิทยาลัยครู
ส่วนกลาง ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 127 หน้า
อักษราเนา

มัทนา สุรมิตรไมตรี การศึกษาวิเคราะห์และประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการศึกษา
บางรายวิชาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 246 หน้า อักษราเนา

ยงค์ ภูมิจิต สภาพปัญหาที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 5
ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 82 หน้า อักษราเนา

ละเอียก จันทรักศิวัฒน์ การติดตามผลการปฏิบัติงานของครูสำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 - 2511 ในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคการศึกษา 1 และ 2

ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 75 หน้า อักษราเนา

วนิดา นีโลคม ม.ล.ทัญ ชุมสาย และสวัสดิ์ ปทุมราช การสำรวจภาวะผู้สำเร็จปริญญาตรี
วิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2497 - 2503 คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2505, 118 อักษราเนา

วันชัย ศุภนคร การศึกษาวิเคราะห์และประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการศึกษา
บางรายวิชาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 239 หน้า อักษราเนา

วณิ คิลละเอียก ความขัดแย้งของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง
ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 120 หน้า อักษราเนา

วิจิตร ศรีสอาน "บทบาทของวิชาการศึกษาในสังคม" ศูนย์ศึกษา 4 : 11 - 12 เมษายน 2512

วิทยา นาทอง การสำรวจปัญหาของครูใหม่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 103 หน้า อัดสำเนา

วีระ ประเสริฐศิลป์ "ก้าวย่างใหม่ของหลักสูตรการฝึกหัดครู" ครูปริทัศน์ 9 : 40 - 46

กันยายน 2519

วีระ โรจน์รุ่งสัจย์ ความต้องการและปัญหาของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. เกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในการฝึกสอนของวิชาสามัญในวังหลวงพระนคร ปีการศึกษา 2514 ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 86 หน้า อัดสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 โรงพิมพ์ในเคหะโปรตักชั้น 2520, 20 หน้า

สมชาย วงศ์เกษม บทบาททางการสอน การวิจัย และการบริการสังคมของอาจารย์วิทยาลัยครู ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 135 หน้า อัดสำเนา

สมร สุจริต และคนอื่น ๆ การสำรวจความคิดเห็นและติดตามผลการเรียน การฝึกทักษะ และการสอนจุดภาค วิชาการศึกษา 131 ของวิทยาลัยครูพระนคร ปีการศึกษา 2519 - 2520 วิทยาลัยครูพระนคร 2520, 112 หน้า อัดสำเนา

สมใจ ทินพงษ์ การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง ที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2511 ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 95 หน้า อัดสำเนา

ศิลปพนธ์ เกตุทัต รายงานผลการวิจัยเรื่องการติดตามผลการฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครู และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เอราวัณการพิมพ์ 2519, 213 หน้า

สุนทร บำเรอราช ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับระบบการวัดผล และประเมินผล การศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคกลาง วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 161 หน้า อัดสำเนา

สุวรรณี ศรีคุณ ปัญหาและความต้องการการพัฒนาด้านวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครู

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2521, 87 หน้า อัดสำเนา

อบอวล หกสุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครูกับแพทย์ ปริญญาโท กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 219 หน้า อัดสำเนา

อำนวย ทะพิงค์แก "บทบาทวิชาการศึกษาในสังคมไทย" ศูนย์ศึกษา 4 : 5 - 9

เมษายน 2512

✓Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 2 nd.ed.
New York, Harper and Brothers, 1960. 650 p.

✓Edward, Allen Louis. Experimental Design in Psychological Research.
3rd.ed. New York, Rinehart, 1968. 455 p.

Ellis, Graeme Barry. "Determination and Testing of a Needs Assessment
Technique for Harvesting the Educational Needs of Professionals,"
Dissertation Abstracts International. V.35, No.7, p. 4297-A - 4298-A,
January 1975.

Ely, Margot. "A Follow - up Study of University of Colorado Graduate
Prepared to Teach in Elementary School," Dissertation Abstracts
International. V.23, No.6, p. 2022-A - 2033-A, December 1962.

✓Lindquist, Everet Franklin. Design and Analysis of Experiments in
Psychology and Education. Boston, Houghton, Mifflin, 1953. 393 p.

Peters, Herman J., Collin W. Bennett and Gail F. Farewell. Introduction
to Teaching. New York, Macmillan, 1963. 389 p.

Sunthorn Kuntanode. "The Attitudes of Teachers and Students toward the
Psychology Function in Teachers Colleges in Thailand and Certain
Recommendations for Improvement," Dissertation Abstracts International.
V.37, No.10, p. 6246-A, April 1977.

✓Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York,
McGraw - Hill, 1962. 672 p.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพครู
ตามหลักสูตรของสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 สำหรับระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูง และ
ปริญญาตรี แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ลักษณะ
ของแบบสอบถามตอนนี้เป็น การเติมคำ หรือข้อความลงในช่องว่าง

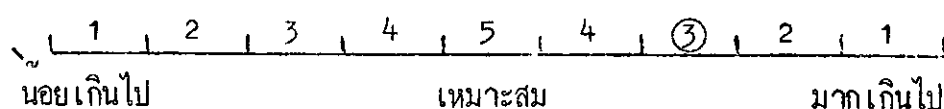
ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู ในระดับชั้น ป.กศ.ชั้นสูง
และปริญญาตรี คำถามในตอนที่ 2 นี้ แบ่งออกเป็นหมวด ๆ คือ หมวดโครงสร้างของหลักสูตร
เนื้อหาของหลักสูตร วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และการวัดผลและการประเมินผล คำถามสุดท้าย
ของแต่ละหมวด เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ท่านแสดงความคิดเห็น หรือ เสนอปัญหา และข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติมสำหรับหมวดนั้น ๆ

ลักษณะของคำถามในตอนที่ 2 นี้ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งในแบบสอบถามนี้ใช้
2 ลักษณะ ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

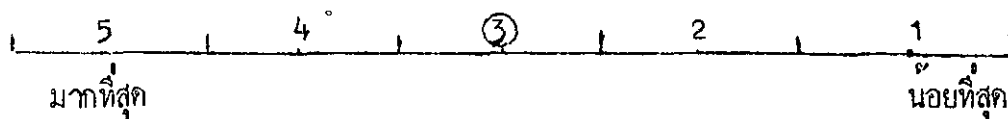
คำสั่ง โปรดวงกลมรอบตัวเลขที่ท่านต้องการ

0. จำนวนนักศึกษาในชั้นที่เรียนวิชาชีพครู มีความเหมาะสมเพียงไร

ในการตอบคำถามข้อนี้ ถ้าท่านวงกลมรอบตัวเลข 3 ทางขวามือ ดังตัวอย่าง หมายความว่า
ท่านเห็นว่าจำนวนนักเรียนในชั้นที่เรียนวิชาชีพครู มีจำนวนค่อนข้างไปทางมาก

๐๐. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาชีพครู

จากการตอบคำถามข้อนี้แสดงว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาชีพครู

ในระดับปานกลาง

อนึ่ง เนื่องจากแบบสอบถามชุดนี้ มีคำถามเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรของกลุ่มวิชาชีพครู อยู่ด้วย จึงขอคัดลอกโครงสร้างของหลักสูตรของกลุ่มวิชาชีพครูมาให้ท่านพิจารณาประกอบการตอบแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.ชั้นสูง) นักศึกษาต้องเรียน

ตลอดหลักสูตร 70 หน่วยกิต เป็นวิชาชีพครู 24 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาชีพครู 24 หน่วยกิต แบ่งเป็น

วิชาบังคับ 22 หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต

รายวิชาบังคับมีดังต่อไปนี้

หน่วยกิต/ เวลา

ศึกษา 111	พื้นฐานการศึกษา	2/2
ศึกษา 121	จิตวิทยาพัฒนาการ	2/2
ศึกษา 122	จิตวิทยาการศึกษา	2/2
ศึกษา 131	หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ	3/4
ศึกษา 181	โครงการสุขภาพในโรงเรียน	2/2
ศึกษา 231	วิธีสอนกลุ่มทักษะ	2/3
ศึกษา 232	วิธีสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	2/3
ศึกษา 234	ประสบการณ์วิชาชีพภาคปฏิบัติ 1	5/ครึ่งภาคเรียน
ศึกษา 251	การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ	2/3

การศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาต้อง เรียน

ตลอดหลักสูตร 65 หน่วยกิต

เป็นวิชาชีพครู

18 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาชีพครู 18 หน่วยกิต แบ่ง เป็น

วิชาบังคับ 14 หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต

รายวิชาบังคับของ ระดับปริญญาตรีมีดังต่อไปนี้

หน่วยกิต/ เวลา

ศึกษา 321 จิตวิทยาแนะแนว

2/2

ศึกษา 322 จิตวิทยาสังคม

2/2

ศึกษา 325 กระบวนการกลุ่ม

2/2

ศึกษา 361 เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา 1

2/3

ศึกษา 432 วิธีสอนวิชาเอก

2/2

ศึกษา 433 วิธีสอนวิชาโท

2/2

ศึกษา 434 ประสบการณ์วิชาชีพภาคปฏิบัติ 2

2/ไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมง

แบบสอบถาม ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู
(สำหรับอาจารย์)

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

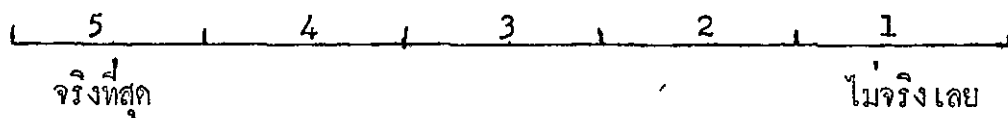
โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้

1. ชื่อสถานศึกษาที่ท่านทำการสอน
2. เพศ
3. อายุ ปี
4. วุฒิสูงสุด
5. ทำการสอนในวิทยาลัยครูมาแล้ว ปี
6. สอนวิชาชีพครูเป็นเวลา ปี
7. ปัจจุบันสอนอยู่ในภาควิชา
8. วิชาที่ท่านทำการสอนคือ
 1.
 2.
 3.
9. ระดับชั้นที่ท่านทำการสอน
10. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ท่านสอนโดยเฉลี่ยประมาณ ชั่วโมง

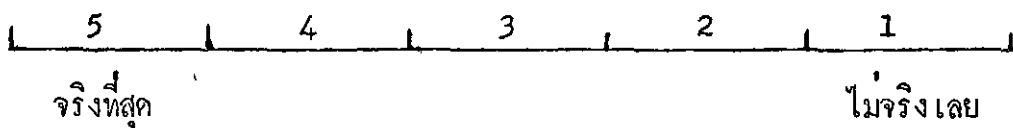
โปรดใช้ข้อความข้างล่างนี้ในการตอบคำถาม ข้อ 7 - 10

ในวิทยาลัยครูที่ท่านสอนประสบปัญหาเกี่ยวกับวิชาเลือกวิชาชีพครูต่อไปนี้หรือไม่

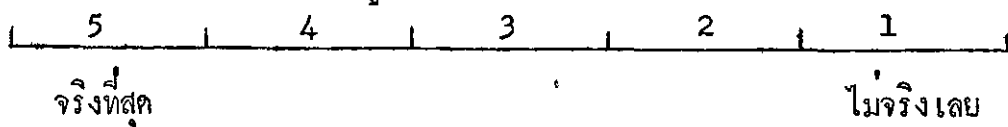
7. ขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือก

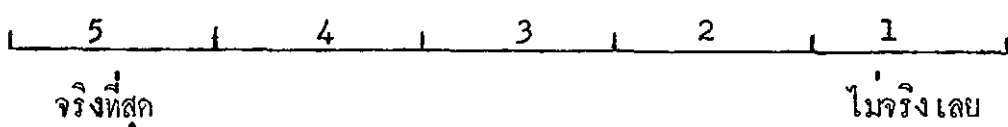
8. นักศึกษาเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป

9. ท่านต้องสอนวิชาเลือกวิชาชีพครูที่ท่านไม่ถนัด

10. ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษาศึกษาที่ภาควิชาพร้อมที่จะเปิดสอนเป็นวิชาเลือก

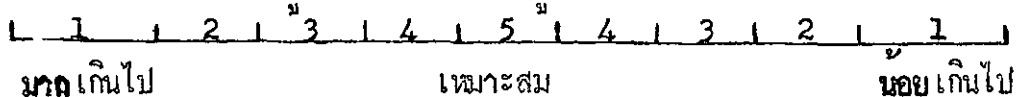

11. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพครู

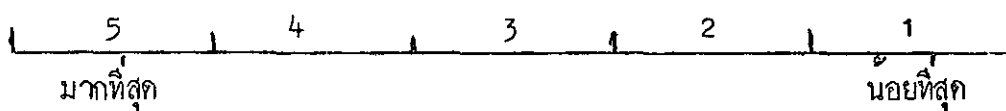
.....

หมวดที่ 2 เนื้อหาของหลักสูตร

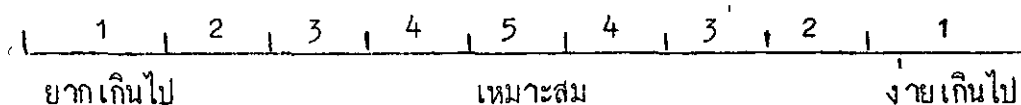
12. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของรายวิชาวิชาชีพครูเหมาะสมกับเนื้อหาเพียงไร

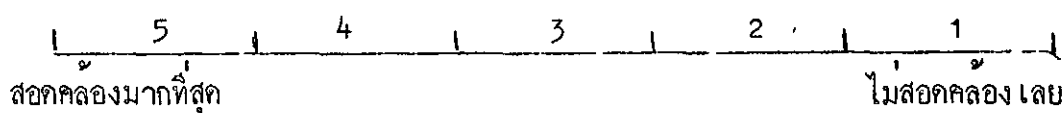
13. การเรียงลำดับเนื้อหาในกลุ่มวิชา ศัพทมูลวิทยา มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

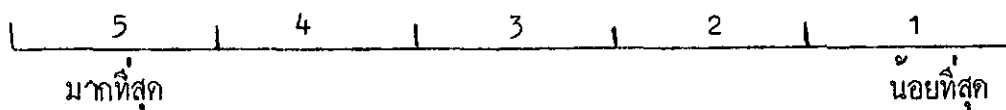
14. เนื้อหาของรายวิชา ศัพทมูลวิทยาที่ท่านสอนมีความง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนเพียงใด

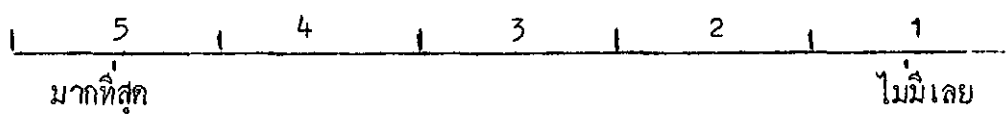
15. รายวิชา ศัพทมูลวิทยาที่ท่านสอนมีเนื้อหาสอดคล้องกับการดำรงชีวิตเพียงไร

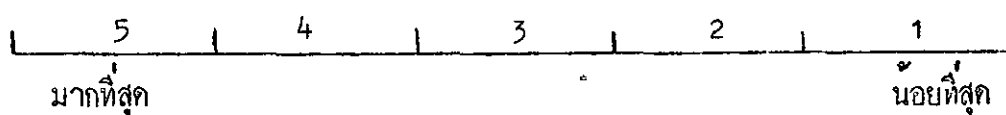
16. เนื้อหาของรายวิชา ศัพทมูลวิทยาที่ท่านสอนสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจได้

17. เนื้อหาของวิชา ศัพทมูลวิทยาซ้ำซ้อนกัน

18. นักศึกษาสามารถนำเนื้อหาวิชา ศัพทมูลวิทยาที่ท่านสอนไปปฏิบัติจริงได้เพียงใด

19. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ศัพทมูลวิทยา

.....

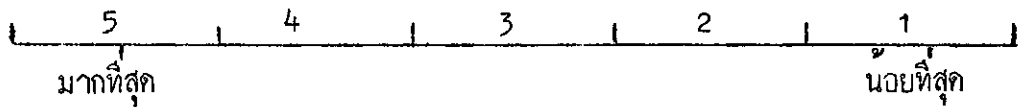
.....

.....

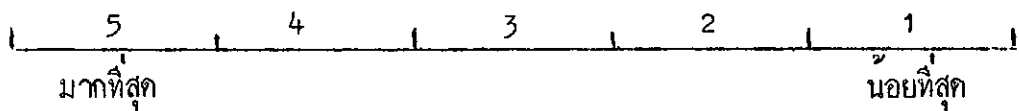
.....

หมวดที่ 3 วิธีสอน

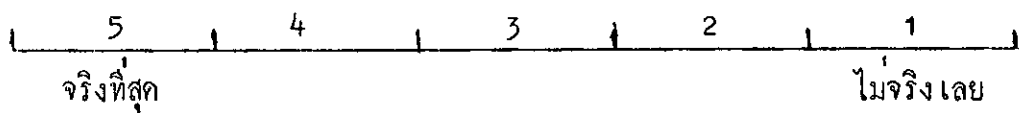
20. ท่านเตรียมการสอนมากเพียงไรก่อนเข้าสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา

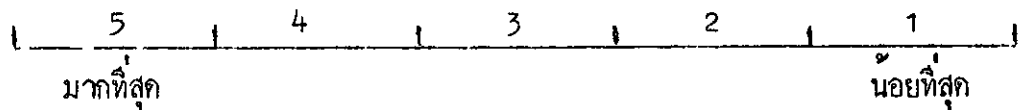
21. ท่านมีปัญหาในการเตรียมการสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา เพียงไร

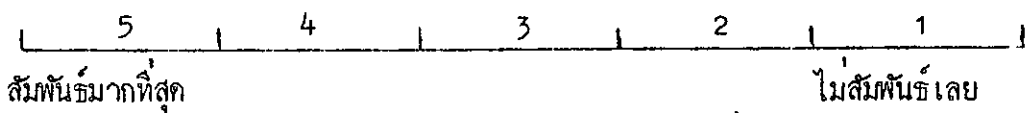
22. ท่านประสบปัญหาไม่มีเวลาเตรียมการสอน

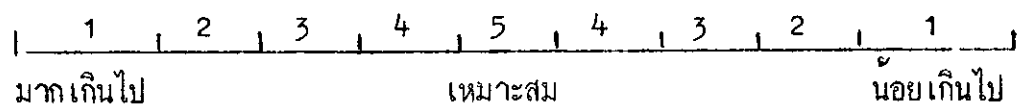
23. ท่านใช้วิธีสอนแบบบรรยายในการสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา มากเพียงไร

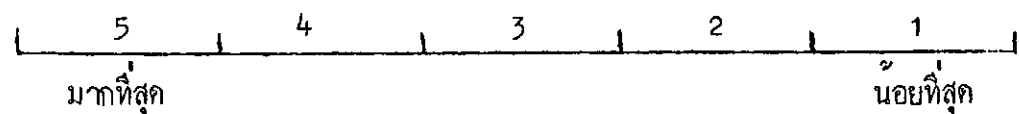
24. การสอนวิชา ศัพทมูลวิทยาที่ท่านสอนไปตามความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา

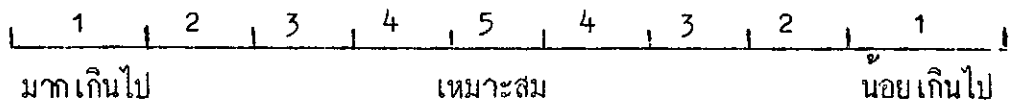
25. ในการสอนวิชา ศัพทมูลวิทยาที่ท่านสอนเน้นภาคทฤษฎีมากเพียงใดเมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติ

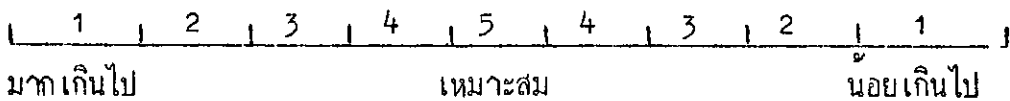
26. ท่านคิดว่าท่านมีสมรรถภาพในการสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา เพียงไร

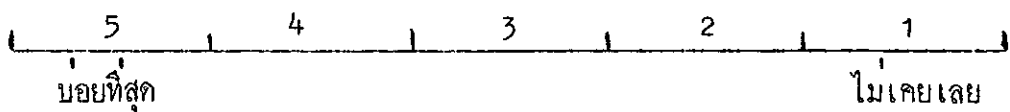
27. ในชั้นเรียนของวิชาชีววิทยา นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่เรียนมาตามน้อยเพียงใด

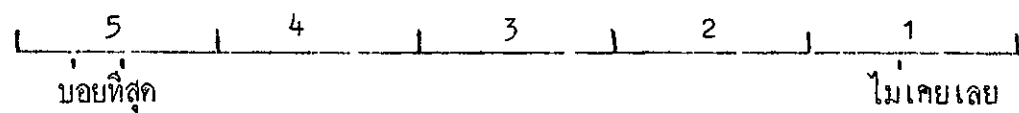
28. ในการสอนวิชาชีววิทยา ท่านสั่งงานใหญ่เรียนไปค้นคว้าด้วยตนเองมากเพียงใด

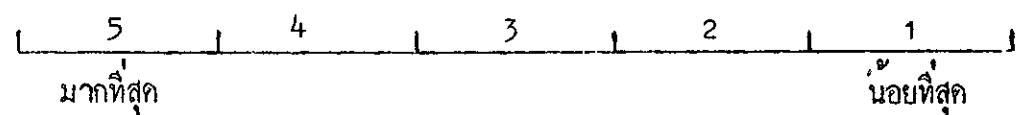
29. ท่านประสพปัญหาที่ต้องสอนไม่จบเนื้อหาหลักสูตรเพียงใด

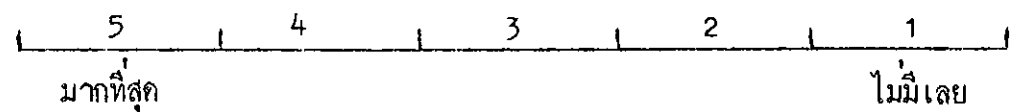
30. เมื่อท่านกำหนดงานเกี่ยวกับวิชาที่พระที่ท่านสอนให้นักศึกษาไปค้นคว้าเอง นักศึกษาลอกกันมาส่ง

31. ท่านต้องเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการทบทวนความรู้เดิมของนักศึกษาในการสอนวิชาที่พหุ
ของท่านมากเพียงใด

32. นักศึกษาประสบปัญหาไม่เข้าใจวิชา คณิตศาสตร์ที่ท่านสอน

33. ปัญหาและข้อเสนอนี้ ๆ เกี่ยวกับวิธีสอนในการสอนวิชาชีพครู

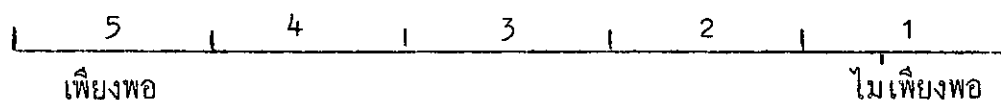
.....

.....

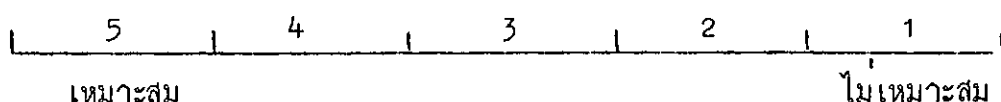
.....

หมวดที่ 4 อุปกรณ์การสอน

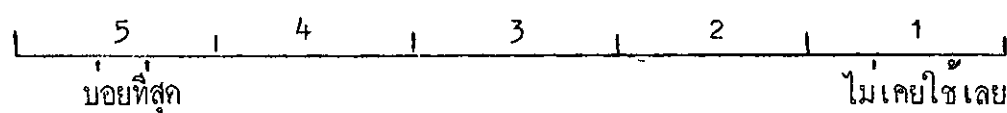
34. คำว่าเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีววิทยที่ท่านสอนมีเพียงพอแก่ความต้องการหรือไม่

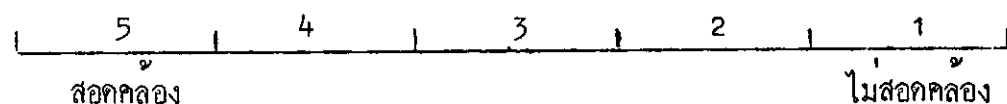
35. คำที่ใช้สำหรับรายวิชาชีววิทยของท่านมีเนื้อหาเหมาะสมกับหลักสูตรเพียงไร

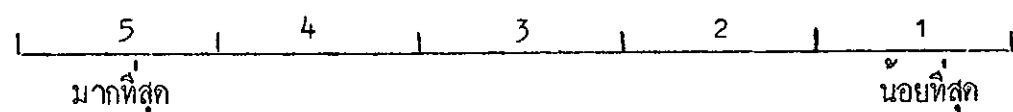
36. ในการสอนวิชาชีววิทย ท่านใช้อุปกรณ์การสอนบ่อยครั้งเพียงไร

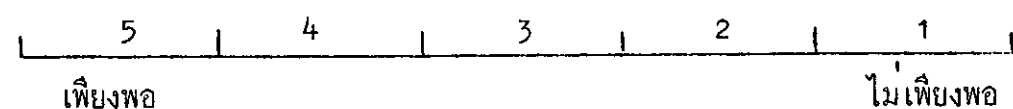
37. อุปกรณ์การสอนที่ท่านใช้ประกอบการสอนวิชาชีววิทย สอดคล้องกับเรื่องที่สอนหรือไม่

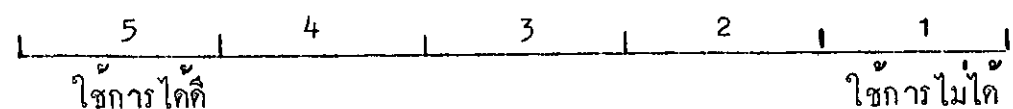
38. อุปกรณ์การสอนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อเรื่องของวิชาชีววิทยที่ท่านสอนได้มากเพียงไร

39. อุปกรณ์การสอนสำหรับรายวิชาชีววิทยที่ท่านสอนมีปริมาณเพียงพอแก่ความต้องการหรือไม่

40. สภาพของอุปกรณ์การสอนวิชาชีววิทยที่ท่านใช้อยู่เป็นอย่างไร

41. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนวิชาชีววิทยา

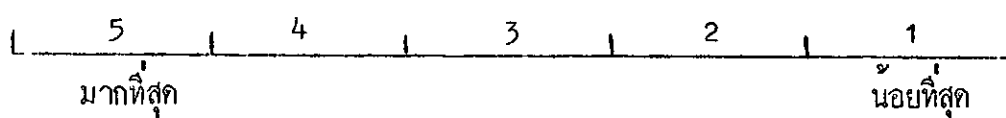
.....

.....

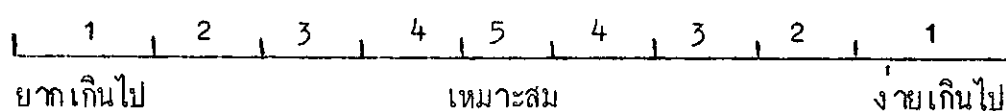
.....

หมวดที่ 5 การวัดผลและการประเมินผล

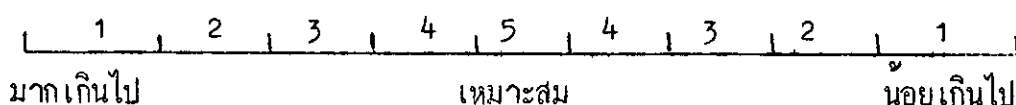
42. การสอบแต่ละครั้งในวิชาชีววิทยาที่ท่านสอนสามารถครอบคลุมเนื้อหาที่สอนได้เพียงไร

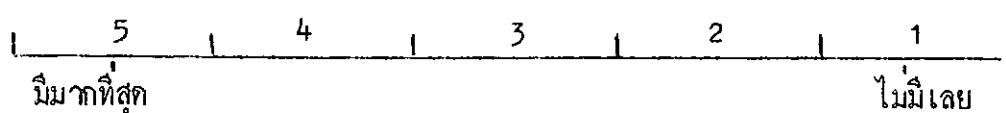
43. ข้อสอบวิชาชีววิทยาที่ท่านสอนมีความยากง่ายเพียงไร

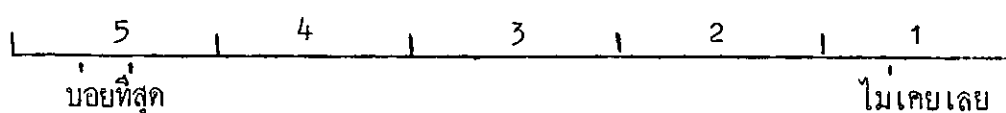
44. ในการวัดผลวิชาชีววิทยาที่ท่านสอนกำหนดเวลาไว้เหมาะสมเพียงไร

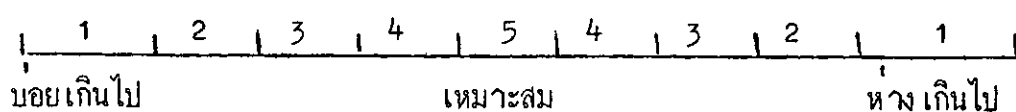
45. ท่านมีปัญหาร่องขาคความรู้ทางการวัดผลหรือไม่

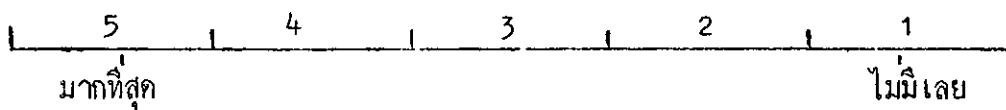
46. ท่านประสบปัญหานักศึกษามาร้องเรียนเรื่องความไม่ยุติธรรมในการตัดสินผลการเรียนวิชาชีววิทยาของท่านหรือไม่

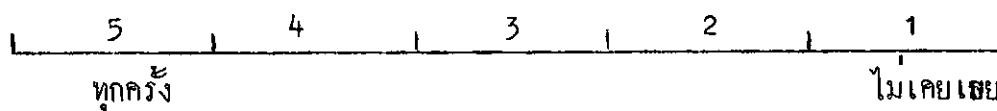
47. ช่วงเวลาของการวัดผลตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ เหมาะสมเพียงใด

48. ท่านประสบปัญหาอาจารย์ที่สอนวิชาชีพรุเดียวกัน ต่างคนต่างออกข้อสอบซึ่งมีความง่าย ไม่เท่ากันหรือไม่

49. มีการรวมวางแผนการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอนวิชาชีพรุของอาจารย์ผู้สอน วิชาชีพรุเดียวกันเพียงไร

50. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอนในวิชาชีพรุ

.....

.....

.....

.....

.....

จบแบบสอบถามเพียงนี้
ขอพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถาม ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพีชคณิต
(สำหรับนักศึกษา)

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

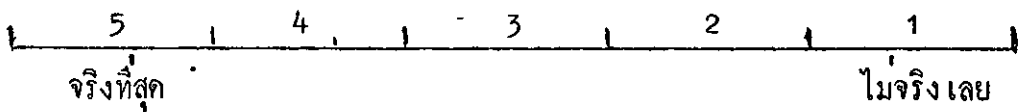
โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้

1. ชื่อสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่
2. เพศ
3. อายุ ปี
4. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
5. วิชาเอก
วิชาโท
6. คะแนนเฉลี่ยครั้งสุดท้ายได้

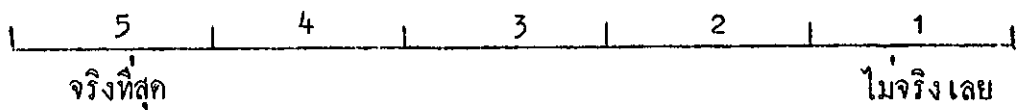
โปรดใช้ข้อความข้างล่างนี้ในการตอบคำถามข้อ 6 – 10

ในวิทยาลัยของท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับวิชาเลือกวิชาครูต่อไปนี้หรือไม่

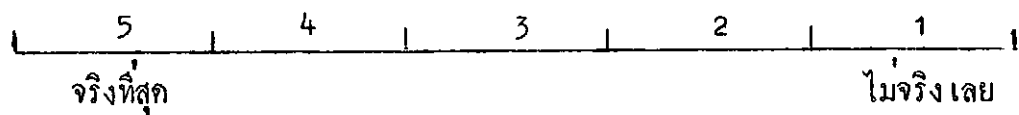
7. ขาดอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชาเลือก

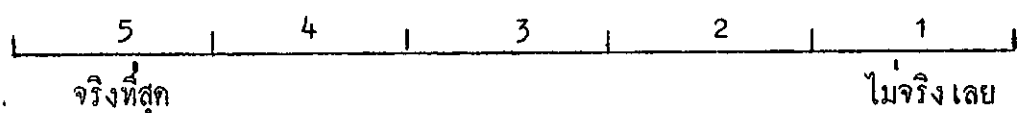
8. นักศึกษาเลือกวิชาใดวิชาหนึ่งมากเกินไป

9. ท่านไม่สามารถเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษได้ตามที่ต้องการ

10. ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกการศึกษานักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเปิดสอน

11. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพครู

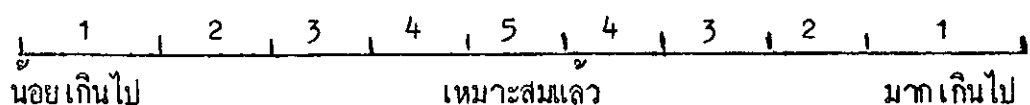
.....

.....

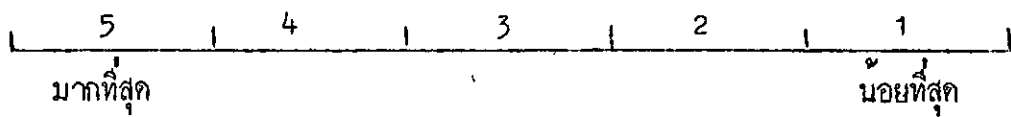
.....

หมวดที่ 2 เนื้อหาหลักสูตร

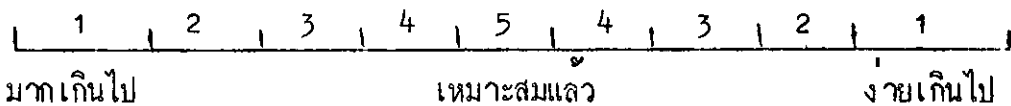
12. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของรายวิชาชีพครูเหมาะสมกับเนื้อหาเพียงไร ?

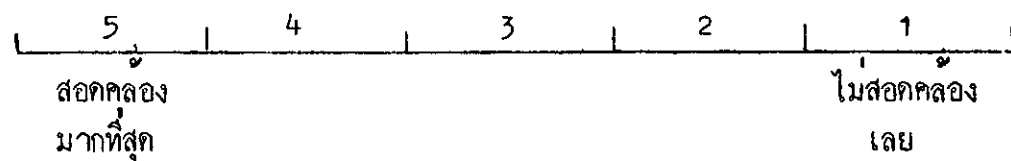
13. การเรียงลำดับเนื้อหาในกลุ่มวิชาที่พหุมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

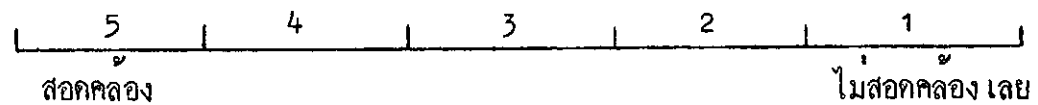
14. เนื้อหาของรายวิชาที่พหุที่ท่านเรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

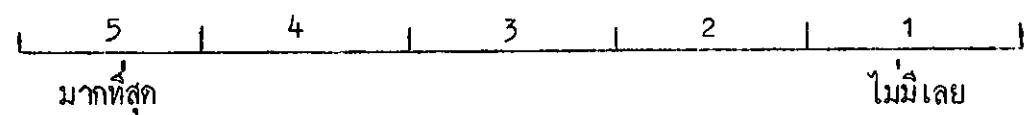
15. รายวิชาที่พหุที่ท่านเรียนมีเนื้อหาสอดคล้องกับการดำรงชีวิตเพียงไร ?

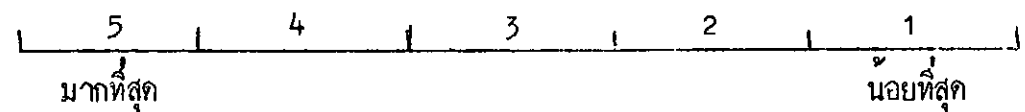
16. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาที่พหุ สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนเพียงใด ?

17. เนื้อหาของวิชาที่พหุมีความซ้ำซ้อนกัน

18. เนื้อหาวิชาที่พหุที่ท่านได้ศึกษา สามารถจะนำไปปฏิบัติจริงได้เพียงใด ?

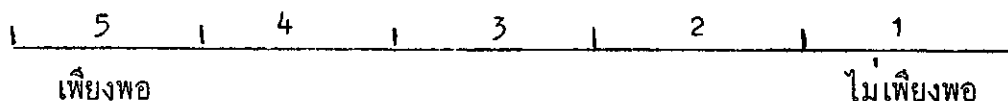

19. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่พหุ

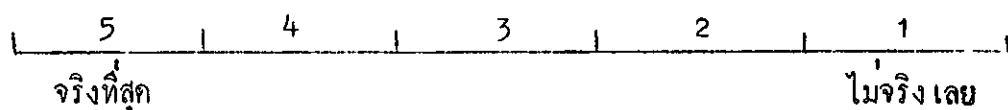
.....

หมวดที่ 3 วิธีสอน

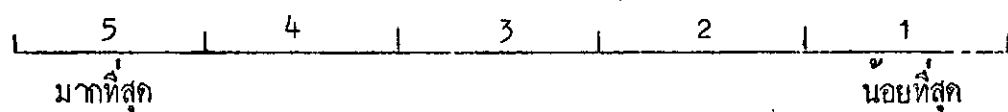
20. อาจารย์ที่สอนมีการ เตรียมการสอนเพียงพอหรือไม่ ?

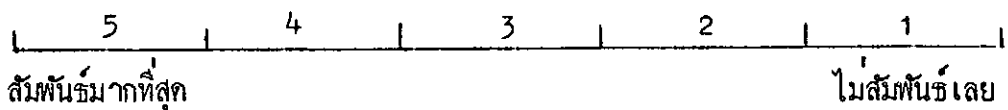
21. อาจารย์สอนวิชาที่พหุโดยใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี

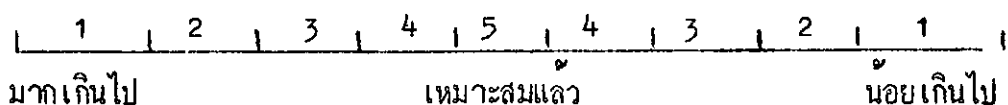
22. อาจารย์ที่สอนวิชาที่พหุใช้วิธีสอนแบบบรรยายมานาน้อยเพียงใด ?

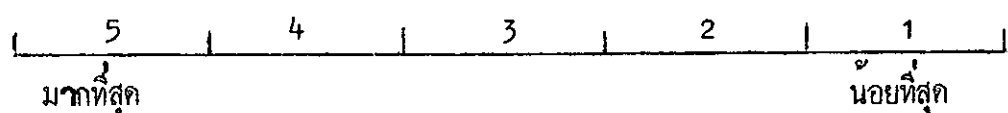
23. อาจารย์สอนเนื้อหาวิชาที่พหุไปตามลำดับความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเนื้อหา

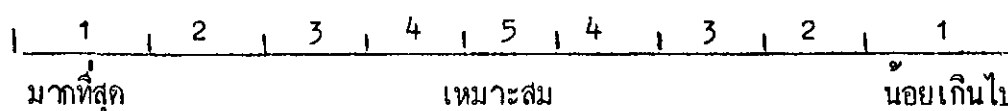
24. ในการสอนวิชาที่พหุ อาจารย์เน้นภาคทฤษฎีมากเพียงใด เมื่อเทียบกับภาคปฏิบัติ

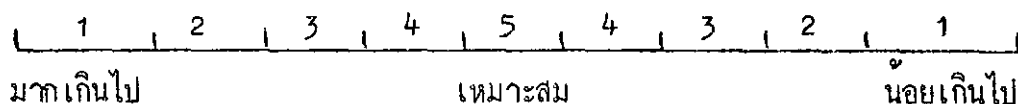
25. อาจารย์ที่สอนมีสมรรถภาพในการสอนเพียงไร ?

26. ในการสอนวิชาที่พหุ อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นมานาน้อยเพียงใด ?

27. อาจารย์ผู้สอนวิชาชีววิทยาให้ดูเรื่องสืบพันธุ์คนความวุ่นวายตนเองมาทบทวนเพียงใด ?

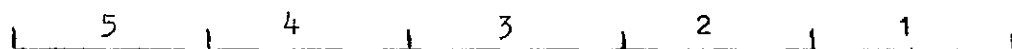

มากเกินไป

เหมาะสม

น้อยเกินไป

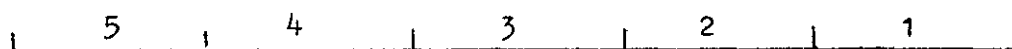
28. ท่านประสบปัญหาที่อาจารย์เร่งสอนเพื่อให้จบเนื้อหา จนท่านตามไม่ทันหรือไม่

จริงที่สุด

ไม่จริงเลย

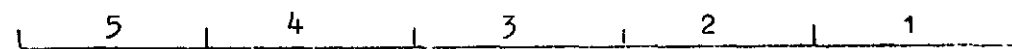
29. อาจารย์ที่สอนวิชาชีววิทยา ใช้วิธีสอนที่นำสนใจเพียงใด ?

มากที่สุด

นอຍทสค

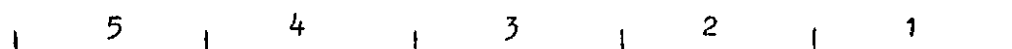
30. ท่านเคยลองงานเกี่ยวกับวิชาชีพครูของเพื่อนนักศึกษามาส่งอาจารย์

บอยทัสค

ไม่เคย

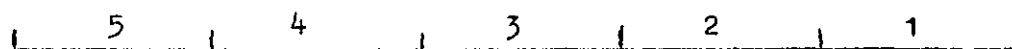
31. อาจารย์ต้องเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการทบทวนความรู้เดิมของนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพครูมากเพียงใด ?

มากที่สุด

นอยที่สุด

32. ท่านประสบปัญหาไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาศัพทมูลวิทยาที่ท่านเรียนมาเพียงใด ?

มากที่สุด

ไม้เคย

33. ปัญหาและข้อ เสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีสอนของอาจารย์ในการสอนวิชา ศัพทมูลวิทยา

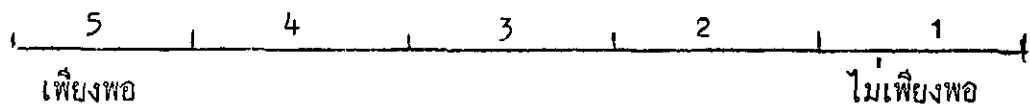
.....

.....

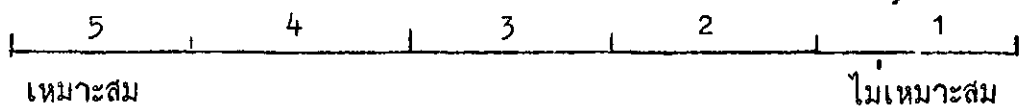
.....

หมวดที่ 4 อุปกรณ์การสอน

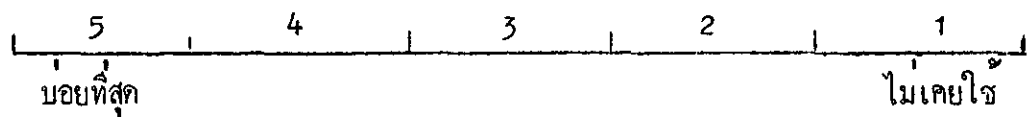
34. ตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาชีววิทยาที่ท่านกำลังเรียนมีเพียงพอแก่ความต้องการ

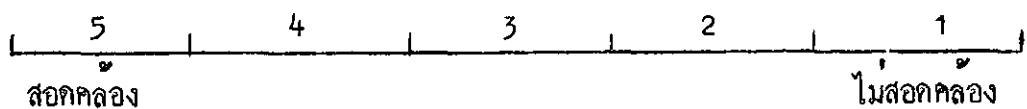
35. ตำราวิชาชีววิทยาที่ท่านใช้ประกอบการศึกษามีเนื้อหาเหมาะสมกับหลักสูตรเพียงไร ?

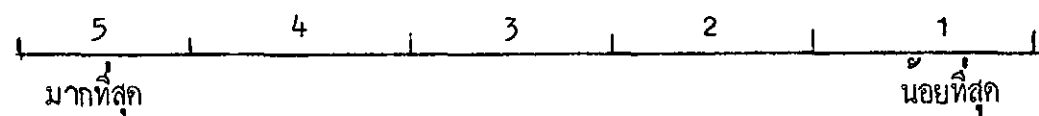
36. ในการเรียนวิชาชีววิทยา อาจารย์สอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนบ่อยครั้งเพียงไร ?

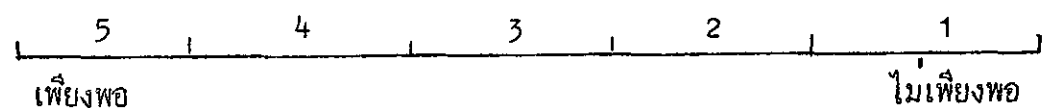
37. อุปกรณ์การสอนที่นำมาใช้ในห้องเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนหรือไม่ ?

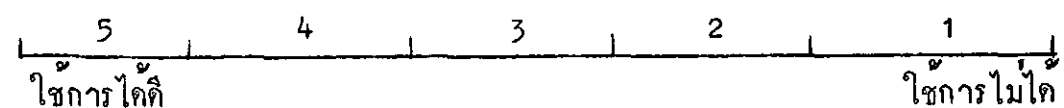
38. อุปกรณ์การสอนช่วยให้ท่านเข้าใจบทเรียนวิชาชีววิทยามากเพียงไร ?

39. อุปกรณ์การสอนสำหรับรายวิชาชีววิทยาที่ท่านศึกษา มีปริมาณเพียงพอแก่ความต้องการเพียงไร ?

40. อุปกรณ์การสอนสำหรับรายวิชาชีววิทยาที่ท่านศึกษา ในวิทยาลัยของท่านอยู่ในสภาพเช่นไร ?

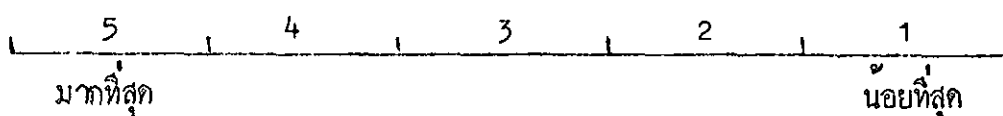

41. ปัญหาและข้อเสนอนั้นอื่น ๆ เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนวิชาชีพครู

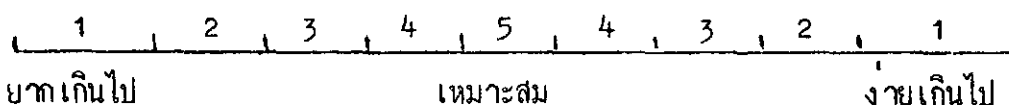
.....

หมวดที่ 5 การวัดผลและการประเมินผล

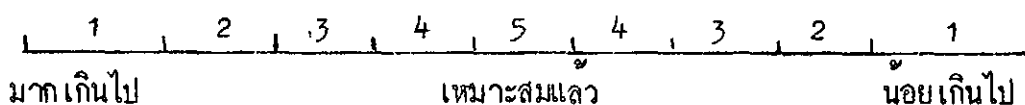
42. การสอบวิชาชีพครูแต่ละครั้ง ข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปเพียงใด ?

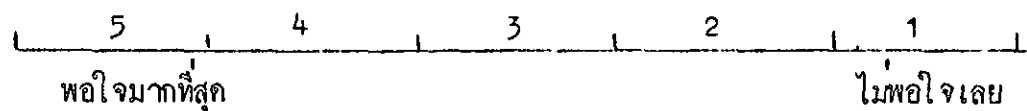
43. ข้อสอบที่ใช้ในการสอบวิชาชีพครูโดยส่วนรวม มีระดับความง่ายเพียงใด ?

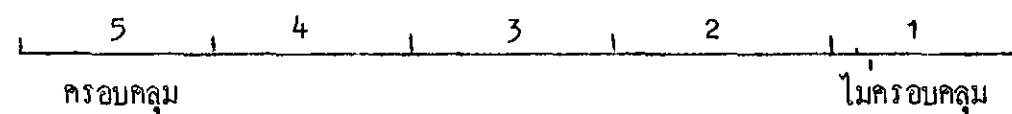
44. ในการวัดผลวิชาชีพครูแต่ละครั้ง กำหนดเวลาไว้เหมาะสมเพียงไร ?

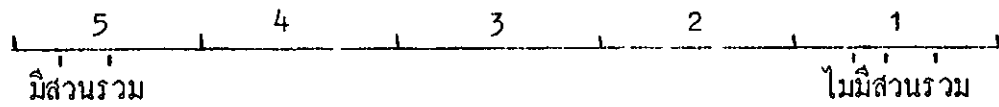
45. ท่านพอใจผลการตัดสินผลการเรียนวิชาชีพครูเพียงไร ?

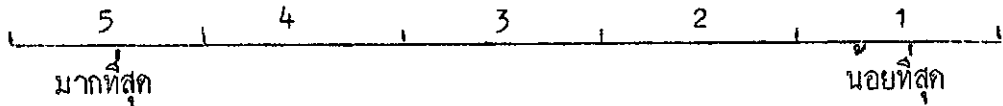
46. การวัดผลในวิชาชีพครู สามารถวัดได้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

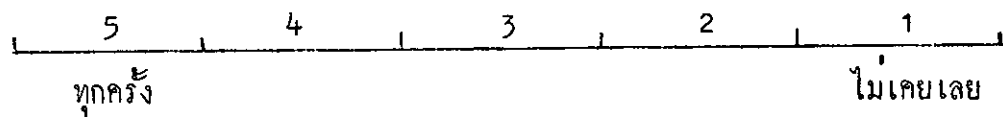
47. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนเกณฑ์การวัดผลในวิชาชีววิทยที่ท่านศึกษาหรือไม่ ?

48. การสอบช่วยให้ท่านเอาใจใส่ในการเรียนวิชาชีววิทยามากเพียงใด ?

49. การสอบวิชาชีววิทยแต่ละครั้งมีการป้องกันการทุจริตอย่างถี่

50. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการวัดและประเมินผลของวิชาชีววิทย

.....

.....

.....

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ